

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ
ΠΟΛΥΤΕΛΗΣ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΝ
ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ — ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΥΑΓ. Ν. ΛΑΧΑΝΟΚΑΡΔΗΣ

ΟΛΑ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ

Έτος Α' Περίοδ. Β' Άρ. 163-43

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Έσωτερικόν έτησία δραχ. 12 εξάμηνο
Έξωτερικόν » φρ. χρ 20

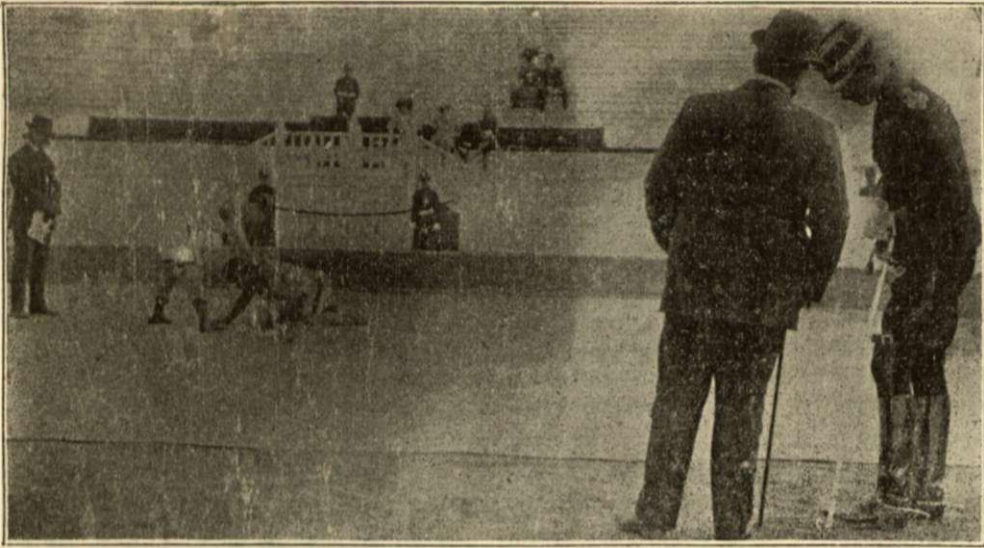
ΓΡΑΦΕΙΑ: Όδός Λέκα άρ. 24
(Έναντι Στοάς Σιμπούλου)

ΑΘΗΝΑΙ: Κυριακή 28 Οκτωβρίου 1907

Τό ΦΥΛΛΟΝ, τιμάται λεπτά 23

Άγγελίαι και διαφημίσεις με εικόνας και μη κατ' άποκοπήν.

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΣΤΑΔΙΟΝ

Η ΠΑΛΗ ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΑΔΙΟΝ

Ο Χρυσόφης παρακολουθεί τους παλαιότητας. Ο βασιλόπουλος Άνδρέας πρόεδρος της επιτροπής συζητών με τον κ. Μπαλτοτζήν.

κείας, υπό το βαρύν πέλμα άτίμον άποστραγγοιστικής φορολογίας, ή όποία έκαμε τό ψωμί του λαού είδος πολυτελείας και ώθει όλον τόν νεαρόν και προαγωγικόν κόσμον τής Ελλάδος εις τόν ώκεανόν τής Αμερικής ; Τάλαινα Μακεδονία ! Αίματοκυλίον εις τήν έθνικήν σου πορφύραν χάριν τής ιδέας υπέρ τής όποίας έπεσον ό τελευταίος Έλλην αυτοκράτωρ ! Μάτην όμως ό ποιηταί των αιμάτων των και των Ρακόβων τά δλοκαντώματα. Μάτην οι άδυσώπητοι άντεδικήσεις κατά των λυσσασμένων λύκων τής Σόφιας. Τό μέγα κακόν έγκειται ούχι τόσον εις τήν Σίφιαν, όσον εις τās Αθήνας ! Εις τήν Σίφιαν και ένανδρον να περιμέναμεν να μās σώσουν οι έχθροί μας ! Αίτοι έσον ήμπορούν να σφάζουν. Ημείς να σωθώμεν μόνοι μας, δια των ίδιων χειρών μας. Χείρες δε του έθνους όλου ειπε ή Βου ή των Έλλήνων ! Ας εδηλώμεν να κατά τήν αύριον άρχομένην νέαν Σύνοδον οι χείρες αυτής κινηθούν ούχι δια να συνεχίσωσι τήν καταστροφήν αλλά δια να τήν σταματήσωσι. Ανά ν' άρχίσουν οικοδομώσαι κατόπιν τόσων ερειπίων τά όποια

έσώρευσαν ! Βουλήν δε λέγοντες έννοούμεν πρωτίστως τούς άρχηγούς αυτής. Ό,τι κακόν έγένετο εις αυτούς όφείλεται, ό,τι καλόν δύνοται να επέλθη, εις αυτούς επίσης θα όφείλεται. Μη άναμηνύετε ούτε Στέμμα, ούτε αλάς, ούτε κλίμακας βουλευτών. Η πάσα εδθήνη πίπτει εις τούς υπενθύνους άρχηγούς τής Βουλής. Θα ίδωμεν δε κατά τήν Σύνοδον ταύτην κατά τίνα τρόπον και με ποίον σθένος και με ποίαν έθνικήν φιλοτιμίαν θ' άντιμετωπίσουν τās εδθήνας ταύτας άπέναντι των δεινοτάτων κινδύνων, οι όποιοι θίγουν όδονήρως ήδη τήν καρδίαν του έθνους.

Η "ΑΛΗΘΕΙΑ"

Η ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ ΜΠΕΡΑ

ΟΙ ΓΑΛΛΟΙ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

ΤΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΕΙ Η ΝΕΩΤΕΡΑ ΕΛΛΑΣ
ΕΝ ΤΗ: ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ, ΕΥΡΩΠΗ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου φύλλου)

Ο Βησσαρέων άπαριθμεί τās μεταρρυθμίσεις τās επενεγκτέας εις τήν Πελοπόννησον να σωθή ή ελληνική αυτή χώρα, ή όποία, σόν τω χρόνω έμελλε να χρησιμεύση ως ζύμη προς δημιουργίαν νέας ελληνικής αυτοκρατορίας.

«1ον» Ο Δεσπότης πρέπει ν' αποβή βασιλεύς άληθινά Έλλην, αγαπών τήν χώραν του και εξασκών τόν λαόν του εις τά δόπλα τās πλούτη τής χώρας πρέπει να άφιερώνται εις τήν συντήρησιν στρατού και στόλου».

«2ον». Η Πελοπόννησος πρέπει ν' αποβή τό άσυλον πάντων των όμαιμόνων ξένων (των Άλβανών) οι όπιοι θα πολεμήσουν δια τήν νέαν Πατρίδα».

«3ον» Ο τρίτος όρος ειπε να δοθούν εις τόν λαόν, μετά τά όπλα ή έλευθερία και ή εκπαίδευσις να δημιουργηθούν άνθρωποι «έλεύθεροι και γενναίοι, ικανοί να παρασκευάσουν τήν εθνημερίαν τής υποδούλου Ελλάδος».

Προσθηκαί συμβουλαί, των όποίων ή νε-

ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΣΙΣ

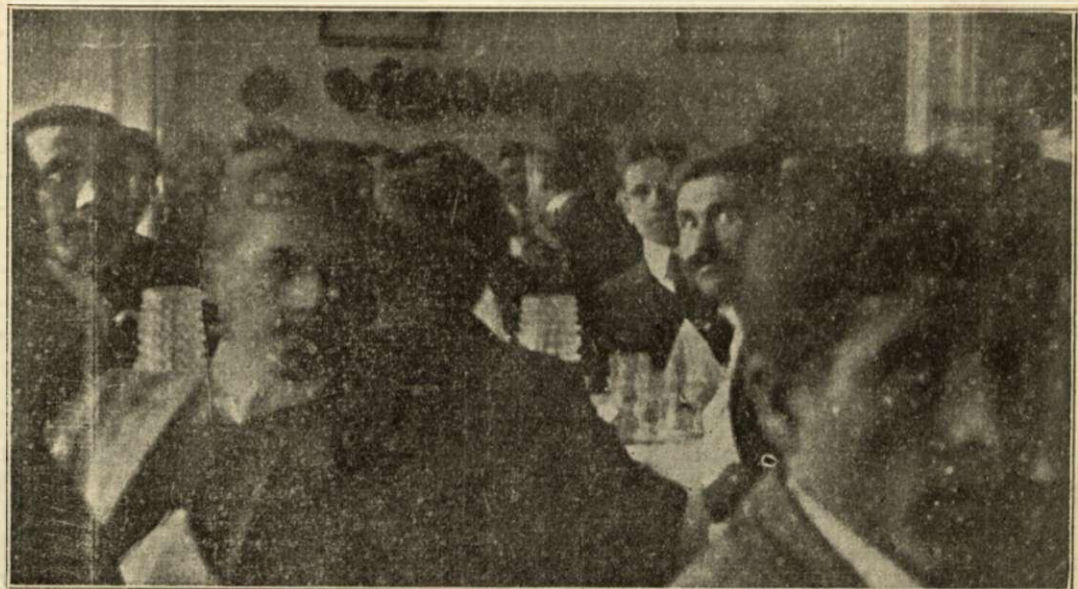

ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΑΙ ΣΥΣΣΙΤΟΥΝΤΕΣ

Η μία των αίθουσών του φοιτητικού έστιατορίου

Τήν παρελθούσαν Πέμπτην έγένοντο άνεπισημως τά εγκαινία του υπό αίσίους οίωνοις έγκατασταθέντος «Φοιτητικού Έστιατορίου» εις τινα επί τής όδου Προαστείου οίκίαν. Έυγάλη πρωτον άγιασμός και μετά τινά ώραν παρετέθη τό φαγητόν εις τούς 100 πρώτους φοιτητάς κατολαβόντες δύο αίθούσας του άνω πατώματος. Τό φαγητόν, κρέας με μακαρόνια—Παρίστατο τά πάντα επιβλέπων ό Πρύτανης κ. Κατσαράς. Τους 100 πρώτους έπηκολούθησαν 100 δεύτεροι.

στείλωσι τόν επερχόμενον τελειώτικόν δλεθρον. Πώς ειπε δυνατόν να υπάρξη και δράση τό Κράτος τό Έλληνικόν, πώς ειπε δυνατόν να δημιουργήση δύναμιν ένοπλον, ικανήν να διεκδικήση τά έθνικά δίκαια και συμφέροντα, πώς ειπε δυνατόν να έχη φωνήν ή άκουσθή και βραχίονος να πατάξη, κράτος φθισικόν υπό τήν άναρχίαν και τόν σπαραγμόν τής Συναλλαγής, κράτος παράλυτον υπό τό κράτος τής άδικίας, τής πορνομίας, τής αυθαίρεσις, τής τυρανίας, τής σπατάλης, τής καταχρήσεως ; Πόθεν θα δημιουργήσητε στρατόν, όταν τό μεν αίμα του έθνους μετοχετεύετε εις Αμερικήν, τούς δε πόρους εξαντλείτε μέχρις άπνευκρώσεως ; Στρατόν και Στόλον ! Ναί ! αλλά θέλετε χρήματα ! Θέλετε άνδρας ! Αλλά που είναι τά χρήματα, όταν ή γεωργία ή βιομηχανία και τό εμπόριον του τόπου άγωνιούν και ψυχορραγούν υπό τόν ζυγόν όχι διοικήσεως αλλά τυρανίας, όχι δικαιοσύνης, αλλά άδικίας, όχι ασφαλείας, αλλά λητοφυνοδι-

ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΑΙ ΣΥΣΣΙΤΟΥΝΤΕΣ
Η άλλη αίθουσα του έστιατορίου

ΤΟ ΒΗΜΑ ΤΗΣ "ΑΛΗΘΕΙΑΣ", ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ

Αισιόν ; Καλά άνοίγματα αύριον ή Βουλή ! Καλά άνοίγματα και καλά τέλη ! Ειπε τοιαύτη ή κατάσταση σήμερα ή πολιτική και τόσον δίστροφοι οι συνήθειαι οι έσωτερικαί και οι έξωτερικαί υπό τās όποίας συνέρχεται αύριον ή Βουλή, ώστε ουδείς γνωρίζει τί πράγματι τέξεται ή έπιούσα. Καί δέν όμλούμεν περι των κομματικών ερίδων οι όποια καταναλίσκουσι από πολλού χρόνου τόν κυβερνητικόν έγκέφαλον και άπασχολούσι τήν κυβερνητικήν μέριμναν. Ειπε και αυτός ό εμφύλιος σπαραγμός των κυβερνητικων τάξεων και τής αντιπολιτεύσεως ή πολυκοιρανία, έν άκόμη τεκμήριον τής γενικής εκτοπίσεως πραγμάτων και προσώπων, τής έσωτερικής του Κράτους παραλυσίας και άποσυνθέσεως όφειλομένης εξ δλοκλήρου εις τήν άβουλίαν των εκάστοτε Κυβερνητών τής χώρας, μάλοτα δ' εκείνων, οι όποιοι ειπε υπεύθυνοι τής επί μακρότερον χρόνον διαχειρίσεως των κοινών. Αλλά και έάν υποθέσωμεν ότι ή Κυβέρνησις κατορθώνη να παρακάμψη τās κομματικάς δυσχερείας και να σταθή άσφαλής εις τούς πόδας της ποία ειπε ή εργασία, τήν όποιαν ή χώρα αναμένει έναγωνίως να διεξαγάγη μετά τής Βουλής, εργασία εκ τής όπείας και μόνης εξαρτάται ή σωτηρία αυτόχρημα του έθνους ; Τι ζητεί ό τόπος τό γνωρίζει καλώς ή Κυβέρνησις και ή προούσα και πάσα Κυβέρνησις είτε παρελθούσα είτε μέλλουσα. Ο τόπος ζητεί όλίγην φιλοτιμίαν και όλίγην άνταπάρησιν εκ μέρους των κυβερνητών αυτού. Ζητεί να μέρος τής στοργής, τήν όποιαν επιδεικνύουσι προς περιθάλψιν τής κοιλίας του κόμματος άφιερώσωσιν εις τά γενικά του τόπου συμφέροντα. Αξιοί εκ μέρους των πολιτικών άνδρών, οι όποιοι είτε έν τή Κυβερνήσει είτε έν τή Αντιπολιτεύσει διενθύνουσι τās τύχας αυτού να συνέλθωσιν εις έαντους και άποβλέποντες εις τό πρό του έθνους διανοιγόμενον βύραθρον δια σπιβαράς και άποφασιστικής χειρός άνα-

ΔΗΛΩΣΙΣ

Μοναδικός αντιπρόσωπος τής «Αληθείας» εν Καίρω εξουσιοδοτημένος δια πάσαν υπόθεσιν του φύλλου, έγγραφως συνδρομητών, εισπράξεις συνδρομών, και δια πάσαν πληροφόριαν είνε

Ο Κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΡΒΕΛΛΗΣ

ωτέρα Ελλάς και εις τα καλά και εις τα κακά έδειξε την βαθειάν φρόνησιν. Δύο εκ των τριών τούτων θρον έπραγματοποιήθησαν υπό του ελληνικού Βασιλείου, εξ όν πηγάζει η καρποφόρος υπεροχή τής οποίας εκάμαμεν μνειαν και το μέλλον εις το όποιον έχομεν πεποιθήσιν. Η εκπαιδευσις διεδόθη άφειδώς εις όλους τους βαθμούς και εις όλους τους πολίτας.

Οι Έλληνες είνε ελεύθεροι ύπερ πάντα άλλον λαόν, και η ελευθερία των δεν έχει άλλό τι να φοβείται ει μη τας ίδιαις αυτης υπερβολάς. Η γενναϊότης δεν έλειπε βεβαίως εν Ελλάδι· ο άγων τής ανεξαρτησίας και τα γεγονότα των όποιων η Μακεδονία γίνεται σήμεραν το θέατρον είνε η απόδειξις τούτου, άλλ' είνε μόνον το θάρρος· το όποιον έπιφοβώτατον εις πόλεμον μεταξή των διαφόρων εθνικών σωμάτων, δεν ανταποκρίνεται εις τας απαιτήσεις μεγάλου πολέμου διεξαγομένου μεταξή χωράς, η οποία, ώθησε, όφειλεται να το όμολογήσωμεν, την στρατιωτικήν διοργάνωσιν εις ύψιστον σημείον αναπτύξεως αντί πασών των θυσιών, δι' άδιαπτότου επιμελείας και διαπύρου ζήλου. Οι Έλληνες όφειλουν να έννοήσουν ότι η εποχή του άτομικού παλ- λικαρισμού παρήλθεν πλέον, και μέχρι τούδε ύστερήσαν πολύ κατά την μεθοδικότητα και την πειθαρχίαν, ως απαιτούσι αι νεώτεροι στρατιωτικά διοργανώσεις. Και μετά το μάθημα αυτό του 1897 δεν ήδυνήθησαν να δημιουργήσωσι στρατόν ανταποκρινόμενον εις τους πόθους των, εις τα δικάια των και εις τους κινδύνους των.

Οι αγαπώντες την Ελλάδα, ευρωπώσιν έαντοδς τί θά αποβαίνουσι τα άποτελέσματα τόσον λαμπρών άγώνων δια τον πολιτισμόν εαν εν δεδομένη στιγμή, παρά τας προσδοκίας των Έλλήνων, η χώρα των δεν θά εύρη τα ήθικά και ήλικά μέσα εκείνα τα όποια εξασφαλίζουν την νίκην η τα όποια τοδλάχιστον σώζουσι εκ των επανορθώτων καταστροφών. Βεβαίως οι λαοι όν η δύναμις είνε καθαρώς στρατιωτική άπερχονται χωρίς να αφήσουν τα ανεξίτηλα ήχη τα όποια άποτυπώνει εν τή ιστορία μία άνο- τέρα φηλή οία η των Έλλήνων. Αλλά εαν η στρατιωτική ισχύς δεν είνε επαρκής, είνε όμως αναγκαία εις τα έθνη ως συνοδόν τής δράσεως των και δια τής εξωτερικευ- σιν του έθνικού των πνεύματος Προσο- και ύνα φιλοσοφία ης, ανάγκη να ζή. Η λειτουργία του πολιτισμού πρέπει να συνο- δεύηται με την ρώμην εαν οι πολιτισμένοι λαοι δεν θέλουσι να κατασυντρίβονται εις τον διεθνή ανταγωνισμόν. Οι φέροντες την δι- δα του πολιτισμού, δεν πρέπει να την κρα- τώσι με άνισχυρον χέρι, εαν δεν επιθυμούν να ίδουσι να την άρπάξη απ' αυτοδς η κτη- νώδης χείρ άξέστου άλλ' ισχυρού λαού, άνι- κάνου μεν να τους αντικαταστήσιν εις τον πολιτισμόν ίκανού όμοι· να τους εξασθενή- ση και ίσως και να τους εκμηδενήσιν.

Η στρατιωτική δε και πολιτική εξασθέ- νησις δεν έρχεται μόνη τής· η οικονομική, πνευματική και ήθική παρακμή την συνο- δεύουν σχεδόν πάντοτε η έπονται ταχέως εκείνης. Λαός ύποτελής η ύπόδουλος δεν δύναται να πραγματοποιήσιν το ιδανικόν του, χάνει γρηγορα την πίστην εις το έ- θνικό του παραγωγικόν πνεύμα· εν μη Έλλάδι δε, ήττημένη και ύποχειρά άλλων, θά εξηλείφεται,μαζύ με την ανεξαρτησίαν και δύναμις και το αίσθημα τής δημοου- ρου δράσεως· η ελευθερία είνε ο άπαραίτη- τος όρος τής αξιοπρεπείας και τής ύποκει- μενικότητος των έθνών.

Συγκρίνατε την τύχην και την δρασιν τής Ελλάδος τής πανισχύρου και τής νικηφόρου του Θεμιστοκλέους, του Περικλέους και του Αλεξάνδρου με την των μικρών εκείνων Έλλήνων των αναγκασθέντων να έξορισωσι

εαντοδς και να έλθουν εις Ρώμην να δι- δάξωσι την γραμματικήν και την ρητορικήν εις τα τέκνα των νικητών των. Δεν έξω- τον πλέον τής παρουσίας του ζωής, έξω- μόνον την του ένδόξου του παρελθόντος. Ας προσέχουν λοιπόν οι φίλοι μας Έλλη- νες! Ας ένθυμηθώσι τον λόγον του Πα- σκάλ' ως εργασθώσι σκοπίμως προς ενί- σχυσιν τής ύποθέσεως του δικαίου και τής δικαιοσύνης, να μη, ημέραν τινά, εν τή Εθρώπη αυτή, τή εδμενεί πάντοτε προς τας επιτυχίας, το τελεσμένον γεγονός έλθη να δικαιολογήσιν την υπερίσχυσιν τής ισχύος.

ΑΛΦΡΕΔΟΣ ΜΠΕΡΛ

(Μ. Χ. μεταφράσας)

Με το σημερινόν φύλλον έτελείω- σεν η διάλεξις η όντως θαυμασία του μεγάλου και ειλκρινουδς φιλέλληνος κ. Μπερλ. Η δημοσίευσις αυτή ύπρη- ξε μεγίστην επιτυχία δια την «Αλη- θειαν» η οποία μετα δυσκολίας ηδύ- νατο να ανταποκριθί εις τας πολυα- ρίθμους αιτήσεις των επιθυμούντων να έχουσι πάντα τα φύλλα του έξό- χου άναγνώστατος. Τα όλίγα έναπο- μείναντα φύλλα αφιερώνει η «Αλη- θεια» εις τους πρώτους εκ των νέων συνδρομητών η και των παλαιών τουδς προπληρώνοντας απ' εύθείας την συνδρομήν των εις το Γραφείον μας.

Αλλά σήμεραν σην τή λήξει τής διαλέξεως του κ. Μπερλ εύχαρίστως σεν άγγέλλομεν την από του άμέσως προσεχούδς φύλλου δημοσίευσιν άλλης περισπουδάστου διαλέξεως έτε- ρου λογιου και φιλέλληνος και γάλ- λου βουλευτου του κ. Θεοδώρου Ρει- νάχ με τον τίτλον «Η Ελλάδα άνευ- ρεθείσα υπό των Έλλήνων». Η με- τάφρασις αυτής καθώς και η τής δια- λέξεως του κ. Μπερλ γίνεται επίτιδες δια την «Αληθειαν» υπό του ίδιου έξόχου γνώστου τής γαλλικής.

Οι άναγνώσταί μας ως έτοιμασθούν δια την νέαν πνευματικήν απόλαυ- σιν.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΔΙΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ε'

(Συνέχεια εκ του προηγουμένου)

Ο αυτός ήρωδς τής ήμέρας εκείνης έδη- μιούργησε την άμέσως επακολουθήσασαν «νύκτα των παραμυθιών», ως προσφωδς έπαινομάσθη αυτή υπό των καρτερικών και εύφών άνδρών του Συντάγματός του: Μετά τα συγχαρητήρια τής Κριτικής, διε- τάχθη το Σύνταγμα του ν' άποτελέσθ με- ρος άλλης μικρής ταξιαρχίας, καταυλι- σθήσθ εις λίαν κακώς υπό τής Γεν. Διοι- κήσεως εκλεχθέν άνδρόν τι χωρίον. Δύσ- μοιρα Σώματι πόσον κατεπονθήσθ την προτεραίαν και πόσον θά ταλαιπωρηθίτε έτι και σήμεραν!! Ταύτα δε πάντα εξ ά- νεπαρκείας των άρμοδίων τής Γενικής Διευ- θύνσεως των Ασκήσεων. Διότι ού μόνον αι στατιστικά πληροφορία, αλλά και πρόσφατοι τοιαύται εν όλίγαις ήμέραις συλλεγόμενα δι' Αξιωματικών του Γεν. Επιτελείου—δεν όμιλώ περι στρατοπε- δειών των Σωμάτων του νέου Μικτού του- του Αποσπάσματος, —έπρεπε να έχωσιν ήδη καταστήσθ γνωστήν την φοβερήν λει- ψυδρίαν του χωρίου εκείνου και την επιτα- κτικήν ανάγκην τής ύδρευσεως εκ του έγ- γυτέρου μέρους δια των 20—25 νομιζώ- βυτιών του Μεταγωγικού λόχου, εκκινή- σαντος την 9 ώρ. π. μ. εκ χωρίου έχοντος άφθονον και υγιεινόν ύδωρ! Αλλά τίτι Ιπ- ποκλειδή φροντίς;

Πίνομεν θθεν άφθόνως άερα θαλάσσιον και τούτον όμως άνάμικτον με ύποπτα ά- ρώματα των παρακειμένων τελεμάτων! Αλλά το άτυχές εκείνο Σύνταγμα ύπέστη και έτέρην δεινοπάθειαν: Τα «μεταγωγικά Σώματός του,» δηλ. αι άποσκευαί του εί- χον έμπιστευθί εις την διοίκησιν εύργε-

τικού τινος Ανθυπολοχαγού, όστις από μα- κρού παρελθόντος επεβλήθην ειδικότεροδς έπ- ποδαμοσής και σταυλάρχης, ίππεύων πάν- τοτε ως λοχίας, έπιλοχίας, Ανθυπασπιστής και ήδη Ανθυπολοχαγός τους ίππους των άνωτέρων αξιωματικών του Πεζικού. Ούτος όμως παρεκλόυθησεν εν τή ιδιαιτέρω Ύ- πουργήματι του τούτω, καιτοι νεώτατοδς, έπιππος άπασαν την εξέλιξιν των Μεγάλων Ασκήσεων—πόθεν και πώς δικαιολογών τον ίππον του, εν φ' δι' ήμης Ανωτέρουδς όντας ύπέρξεν έλλειψις τοιούτων;—Κατά κακήν τύχην ο ίππος του τραυματίζεται β' όρας πρό τής παραλίξ εκείνης ούτος δ' έτοιμός φερόμενος άποζευγνύει—εν ήνε αληθίη τα θρυλούμενα—τον ίππον του ο- χήμακτος των άποσκευών, δηλ. των κλινο- σκεπασμάτων των άνδρών, εν ίππευει και ζευγνύει εις το όχημα τούτο τον παθόντα και χωλίνοντα ιδιόν του (!!!) μαστιγώ- σεις και βλασφημίας άνοικτιρόμενες κατά του άτυχούδς ευγενούδς κτήνουδς δεν ήρκεσαν, όπως σταματήσωσι τον ήλιον, και δύνω ούτος καλύπτει τα πάντα δια ζόφου· το έδχαρος βραχώνδς· η προχώρησις άδύνατος· το Σύνταγμα άγρυπνει οκλαδόν καθ' όμά- δας, διηγουμένεδς μύθους γραϊδιών, και η νύξ αυτη παρελθούσα έβλαπίσθη εις ανύκτα παραμυθιών, άφ' ού προελθόντως περιέ- λουσι και διεπέρασε τους μάρτυραδς εκεί- νουδς δι' αφθόνων στρωμάτων έπικινδύνου ύγρασίας και παραλούσεδς άγρυπνίας. Δεν άμφιβάλλομεν όμως, ότι ο μεν τώδς ταξιαρ- χος και ήδη Διοικητής του Συντάγματός τούτου, εκαιμήθη μακρως ού μόνον επί των... δαφνών του τής προηγηθείσθ; πρώιξ, αλλά και εντός των παχέων κλινο- σκεπασμάτων γενναίως φιλοξενίας, ο δε ήδη άναλαβών το άεροπότιστον, τούτο Μι- κτόν Αποσπασμα νέοδς ταξιαρχος δεν θά είχεν ούτε ιδέαν των «μικρολεπτομερειών» τούτων· διότι εν έναντία περιπτώσει έλέγ- χεται ένοχος άξιόποινου άδικαφορίας και άναληγσίας, ως δεν παύει να ήνε ο προρη- θείς, και διότι επί τέλους, να μη επιμει- νη περι του δυνατού τής μεταφορδς των κλινοσκεπασμάτων τούτων δια τε ίππων και κλιμακάζων τής οικείας Μοίρας Πυρο- βολικού, επεβάλλετο εις τον έτερον των άρμοδίων τούτων ως ύστατον μέτρον η επί του προκειμένου πρωτοβουλία τής μετακι- νήσεως του Συντάγματός εκείνου προς τα κλινοσκεπάσματα, άφ' ού ταύτα δεν ήτο δυνατόν άλλως (!!!) να μετενεχθώσι προς το Σύνταγμα—ζήτημα, φρονώ, κοινής λο- γικής.

Αλλ' ως εξημερώσθ επί τέλους, διότι επίκειται νέα μάχη, ην θά διευθύνη ο νέοδς ταξιαρχος. Η αυτη στρατολογία προηγήθη άφ' έσπέρας διαφόρων κατωτερων (ύπολο- χαγών) εκ των έσχαιτών γής, ως είπομεν δι' άλλουδς άλλαχου, δια την έπίλυσιν του θέματος και την λήψιν μέτρων κλπ. Ίσως το σχεδίου, δηλ. «η διαταγή προς πορείαν» κατεστρώθη καλώς. Αμα όμως τή συναν- τήσει του έχθρου έκαστος έπραττε πην το κατά βούλησιν και κατ' ιδίαν κρίσιν, η τή διαταγή του ταξιαρχου ην εύκόλως ά- πέσπα άσύζητητει και ο τυχόν ύπολοχα- γός η και άνευ ταιαύτης. Κατά τας πρώ- τας άψιμαχίας ο ειδικός του Πεζικού Τα- ξιαρχος τής ήμέρας εκείνης, ίδών προς το δεξιόν τής πορείας λόφον τινα επιτήθειον προς κατάληψιν έπεμψε Τάγμα τι δια τι- νος βαθείας χαρδραδς, όπως καταλάβη τούτον εν επιθετική, ούτως είπειν, καμπή προς το άριστερόν τής φαλαγγος του έχθρου· η κινήσις δ' αυτη, ήτις ως έδειχθη εν τή Κριτική, —και τούτο το λέγομεν προς τι- μήν Του και μετά χαρδς—μόνον τής όζυ- δερκείας τής Α. Γ. του Διαδόχουδς δεν διε- φυγεν, αν άπεπερατούτο, θά άπετέλη την μόνην περίπτωσιν, καθ' ην δι' όλης τής διαρκείας των μεγάλων ασκήσεων θά είχο- μεν ήδη συνδυασμόν πλευρκής και μετοπι- κής επιθέσεως, όρον άπαράβατον εις πσσαν μάχην, και ύπερ ού τσοσάυτας λίαν έντό- νουδς παρατηρήσεις έποιήσατο η Α. Γ. ο Διαδόχος, επέρρωτο δυστυχώς να δικκοπή ύπ' αυτου του Διοικητου του Μικτού άπο- σπάσματος (των κυανών), όστις διέταξεν εν πάση άγνοία τής φύσεως τής προσπα- θείας εκείνης και βεβαίως τή προτροπή ά- άπροσίετα ενόδς ύπολοχαγού, όπως σύμπα- σα η ταξιαρχία Πεζικού του σπύση προς το μέσον και άριστερόν τής παρατάξεως· τά

λοιπα έννοούνται, ως εις τας προηγηθεί- σασ άκριθείδς μάχας. Κατά την μάχην ο- μως ταύτην δεν πρέπει να παρελθωμεν έπι- σοδιόν τι λυπηρόν και οχιδρόν εν ταύτθ: Η διαταχθείσα προς κατάληψιν θέσεως τινος πυροβολαρχία δια το τραχύ και άπό- τομον τής κλίσεως—ίσως και εξ άλλων τεχνικών λόγων—δεν ήδυνήθη ν' άνέλθη άπασα πλην ενόδς μόνον πυροβόλου τής, ύ- περ ήρχισε βάλλον μετά διαμονιώδους τα- χύτητος κατά του έναντίου του πυροβο- λικού, πρό πολλού ήδη έγκρατεστημένου εν θέσει και βάλλοντος· και ούτω δια τής σφοδρδς ταύτης ταχύτητος ο ζωηρόδς ύ- λαμακός του κατώρθωσε να πείση πάντα τους έναντί του τυχόνταδς Κριτάδς, ότι βάλλει δια βραχέας κανονιστικού η και ποτε συντόνου πυρός. Δεν εξηγηταί δε άλλως, το ότι κατά την Κριτικήν ούδεις περι τούτου έγένετο λόγος.

Αλλά τέλος ως είπομεν και τινα περι του τους πάνταδς κρίνοντοδς και επικριναν- τοδς—κατά το πλείστον έφ' οίς ούκ έδει —Γεν. Διοικητου, όταν και ούτος άνέλθε προσωπικώς θρών πρόσωπον την τελευταίαν ήμέραν των ασκήσεων, όπως ούτω συμπλη- ρώσωμεν τας έντυπώσεις, αν ούχι τας κρίσεις ήμων ταύτας επί των γενικών ήραμ- μών των σφαλμάτων των Ανωτέρων Μας, και όπως ούτω προετοιμασθώμεν δια τας μερικωτέρασ λεπτομερειάδς των άφελείων των κατωτέρων.

(Έπειτα το ΣΤ'. άθρον)

Εφίππος

ΕΝΑ ΤΑΞΙΑΡΧΙΚΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΡΗΝ.

(Συνέχεια εκ του προηγουμένου φύλλου).

Ημου, έννοείται, λιγάκι περίεργος να ιδώ τί μέθοδον οι Αραιοι μεταχειρίζονταν δια τα πλοία, και εβγήκα άμέσως μαζύ με τον οδηγόν μου εις τα νεώρια. Η άπάντησις εις το αί- νιγμα έστάθηκε άπλουστάτη, αν και, καθώς όλα τα πολύ απλά πράγματα, απαιτούσε και αυτό κάμποσεδς πολύ σπουδαίεδς προετοιμασίας. Τα «νεώρια» συνίσταντο μόνον από μια πι- λώρια μηχανή σχηματισμένη από χίλιεδς άπάν- ω κάτω χονδρδς ρόδεδς μεταλλινεδς καμωμέ- νεδς να γυρίζουσι με ταχύτητα άπίστευτην σε μασ. Τα πλοία ήσαν σαν άτσάλινα κιβώτια, έχοντα σχεδίο μιადς έκρηκτικής βόμβας, και κατασκευασμένα με άποθήκην άερος. Ο επι- βάτης έμβαινε μέσα στο κιβώτιον αυτό, και ενφ ήτο έτοιμο να κινήσθ έστέλνετο ένα τη- λεγράφημα εις το άλλο μέρος του στόμημα να το αφήσουσι να φύγη. Το κιβώτιον τότε έσέρ- νετο κατά μήκος ενόδς σύρματος ύποκάτω τής θαλάσσης με τρομακτικήν ταχύτητα· και εαν καμμία φορά ο επιβάτης έχει ανάγκην να συγ- κοινωνήσθ με κανέν παραλίον μέρος, δεν είχε άλλο να κάμη παρά να κινή την συσκευήν την όποιαν έχει επάνω του κεφαλιού του.

Έταξείδευσα στον μεγάλο Αραιοον ώκα- νόν σ' αυτόν τον τρόπο. Έπήγα να κοιμηθώ άμέσως άμα μπήκα μέσα στο πλοϊον μου, και σαν ξύπνησα ήμου εις εν άλλο μέρος του Αρεωδς τρεϊς χιλιάδεδς μιλια μακράν. Ουμωδς ηαι ότι πρέπει να έταξείδευσα σαν τριακόσια μιλια την ώραν, το όποιον είνε λιγάκι γλήγο- ρα ύποθέτω και σαυτην την εποχήν από αυτο- κίνητα....

Εν από τα πρώτα πράματα που παρατη- ρησα εαν κατέβηκα στην ξηράν είνε ότι εκεί περα οι Αραιοι ήσαν διαφορετικού χρώ- ματος εκείνων που είχα αφήσθ πίσω μου. Οι πρώτοι Αραιοι τουδς όποιουδς είχα συναντήσει είχαν ένα ανοικτό γαλάζιο χρώμα, αλλά του- τοι υί νέοι όμοιαζαν πολύ στο δικό μου το χρώμα· λέγονταδς το δικό μου το χρώμα, πρέ- πει να σημειώσω ότι επειδή και είμαι μισόλο- πποδς το χρώμα μου κιτρήνισε λιγάκι, ενφ ήθλω να είπω ότι αυτοί είχεν το χρώμα το ροδαλό και άσπρο τής νιότηδς μου. Πολλοί ακόμη τούτων των νέων Αραιοων έστερούντο τής επι- τηδείτητος να άπλώσουσι με άσύνηθεδς μακροδς τα χέρια των, και τα μάτια των έμειναν πάντα εις τον κύκλον των. Και εύχαριστήθηκα λι- γάκι απ' αυτην την αλλαγην.

Οι υπερωκεάνιοι Αραιοι έγιναν τέσσερα δι' έμέ. Την πρώτην μέρα διοργάνωσαν κυνήγι εις τιμήν μου, που σαυτην την περιστασι ακόμη έδοκίμασα κατάπληξι· δια τα διάφορα είδη των διαφόρων λαών. Δεν ξερω τα όνόματα των όντων που κυνηγούσαν, αλλά ξερω πώς είσαν πολύ μεγάλα, και χαμογελούσαν γλυκά σαν να έχάιρονταν ότι τα σκότωναν.

Είδα πολλά απ' αυτά εις απόστασιν. και έπειτα, όλο διά μιας, μία άγγελη έξ αυτών, σπρωχθεΐσα από τους κυνηγούς, έπεσε βροντοφωνούσα εναντίον μας.

Την στιγμήν που τó κυνήγι είχεν άρχήση, έγω προσπαθούσα να συνομιλήσω με μία πολύ ευγενικιά μικρή Κυρία, άλλ' επειδή κανέναν από τους δυό έννοούσε λέξιν από την γλώσσαν τάλλονου, δέν έχει λόγο έτι δέν ήτο δυνατόν να γίνη καμμία ζωηρά ή μακρινή όμιλία μεταξύ μας. Αυτή άντεπαρετάχθη με τó άκόντιόν της προς την άγγελην των ζώων και βλέπουσα ότι έγω έκύτταζα τί έκανε, έσκόπευσε καλά και έπλήγωσε τó πλησιέστερον ζώον πολύ έπιτήδεια, άν και τó ζώον πρέπει να εύρίσκετο μισό μύλι τότε μακρτά.

Η νέα έπηρς δεύτερον άκόντιον, αλλά τότε άκριβώς, τó λέγω με λύπην, έχασα τά νεύρα μου. Έν από τά γελαστά αυτά ζώα έρχότανε κατ' έπάνω μου και έγω άρχησα να φύγω. Φανερόν ότι ή θέσις μου αύτη θά ήτο διασκεδαστική διά τους άλλους, άλλ' έγω δέν ήμουν αύτης τής γνώμης παρά όταν τó ζώον είχε φύγει. Τότε ό διερμηνεάς μου ήρθε προς έμέ και μου έξηγήσε τί συνέβαινε. Λοιπόν τά ζώα εκείνα δέν ήσαν διόλου ζωντανά, ήσαν τεχνικόν κατασκευάσμα από μηχανάς και δέρμα, και έσταματούσαν τó τρέξιμό και έπεφταν κάτω άμα τó δέρμα διεπεράτο από τó άκόντιον. Ητο ένάντια των κανόνων του παιγνιδιού να τραβήξη κανείς κατ' έπάνω των εις απόστασιν μικρότερη των 500 μέτρων, και ιδού ό λόγος που ή νέα κυρία ή όποία όμιλούσε μαζί μου δέν παρενόηκε διόλου όταν βροθήμα σε κίνδυνό να πέσω κάτω. Έπερπε να περιμένη έώς ότου τó ψεύτικο ζώον εύρεθή στην κανονισμένη απόστασι. Έξέτασα έπειτα έν από αυτά τά ζώα και τó εύρηκα φτιασμένο με θαυμασία τέχνη, και ό φυσικός κάλπασμός είχεν άπομιμηθεί με τóση έπιτυχία που ποτέ δέν ήθελα φαντασθί.

Όταν γυρίσαμε εις τó θεωρείον του κυνηγιού, έλαβα μίαν έκπληξιν. Με παρουσίασαν εις μίαν νέαν κυρίαν, ή όποία όπως και γώ, είχε περιορισμένη την χρήσιν των χειρών και των όφθαλμών της. Άμα με είδεν, με έπιασε τés φαβορίτες και μου έδωσε κάμποσα φιλήματα και μου ώμίλησε ζωηρότατα. Ό διερμηνεάς μου έξηγήσε ότι έλεγεν αύτη ότι είχεν άποφασίση να με πάρη άνδρα, και ήθελε να μάθη άν προτιμούσα αύριον ή μεθαύριον διά την τέλεσιν των γάμων.

Ητο βέβαια λιγάκι γλήγορα, άλλ' επειδή δέν ήμουν βέβαιος περι τού τί ήθελε συμβή έν έλεγα ότι προτιμούσα να περιμένη ένα ή δύο χρόνια για να ξετάσω την πρότασιν, ώρσα τους γάμους δυό μέρες άργότερα, και ζήτησα από τόν διερμηνεά μου να με δικαιολογήσθ διά τούτο λέγοντας ότι δέν είχα μαζί μου άσπρόρουχα, γιατί ταξείδευα τάντα με τά άπύλυτα αναγκαία πράγματα.

Εις τó άλλο φύλλο θά εας κάμω περιγραφήν των γάμων.
(Έκ του Άγγλικού) (Άκολουθεΐ)

Προσεχώς. Γοητευτικώταται έντυπώσεις μιας κυρίας από τόν Άρνν! Παράδοχοι έκκεντρικά και ώμορφοι, έξυπνοι, άληθώς από άλλον κόσμον ιδέα!— Έπίσης μία σειρά γεμάτη χάριν και χιούμορ και όροφιά και κοινωνικήν ψυχολογίαν χρονογραφημάτων υπό τόν τίτλον «Λογής λογής φιλήματα». Θά προκαλέσουν σχόλια, συζητήσεις γέλοια και ίσως και... δάκρυα!

ΨΩΜΙ
ΕΙΣ ΤΟΥ
ΑΝΑΣΤΑΣ. ΚΑΡΟΥΣΟΥ
22. — Όδός Σταδίου — 22.
(Μεγάλη οίκια Καλαμάρι).
Ψωμί άφρόπλαστο, ευώδες. θρεπτικό, γησίς γερμανικής τέχνης. — Πρέιμδία βανίλλιας, κέικ, φραντζόλες. Τέλειον εργοστάσιον άρτοποιίας πρωτοφανές εις τας Άθήνας. — Άγνότης και πλουτός ύλικών, τέχνη μοναδική, καθαριότης λάμπουσα, ελικρίνεια όφθαλμοφανής.
*Όλοι αι οικογένειαί που τρώγουν ψωμί άγνό και υγιεινό— όχι ζυμαρί!— όλα τά καλά ξενοδοχεία είναι οι φανατικώτεροι πελάται του Καρούσου, ό όποιος είναι ό άπαραίτητος γενικώς άρτοδότης της καλλιτέρας Άθηναϊκής τάξεως.
*Όλοι και όλοι τρώγετε ψωμί Καρούσου! — Όδός Σταδίου αριθ. 22.

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ ΕΙΣ ΣΥΓΚΙΝΗΣΙΝ

ΤΟ ΦΛΕΓΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΑΔΕΙΩΝ

ΤΟ ΟΜΟΓΕΝΕΣ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΕΞΑΦΑΝΙΖΟΜΕΝΟΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΠΑΝΑΙΓΥΠΤΙΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ

ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ ΑΜΕΣΟΣ Η ΑΝΤΙΛΗΨΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΙΑΚΙΝΟΥ ΟΥΒΕΡΝΑΤΟΥ ΤΗΣ «ΑΛΗΘΕΙΑΣ».

ΚΑΙΡΟΝ 19 Νοεμβρίου.— Σύμπαντος του Έλληνισμού τής Αιγύπτου ή προσοχή έχει στραφή πρό πολλού επί του σοβαρού ζητήματος των «ροχσών», των επαγγελματικών κωδηλονότι άδειών άς ή Κυβέρνησις χορηγεί εις τους διαφόρους έμπορικούς κλάδους. Από τής πολιτείας του πρώην Άγγλου άρμοστού παρατηρήθη ότι ειπέρ ποτε έπεδιώχθη επί τó αυστηρότερον ή παρεμπόδισις τής εκδόσεως των άδειών τούτων εις όλους τους καταναλωτάς ποτών, κυρίως δέ και όλος ιδιαιτέρως εις τους των όμογενών τάξων. Είς τó μέτρον τούτο προέβη ή Χεδιβική Κυβέρνησις κατ' εισήγησιν του Άγγλου αντιπροσώπου, διότι την σειράν έγκλημάτων έν τώ έσωτερικώ τής χώρας, απέδωκεν ή Έξοχότης του εις την πόσιν πνευματωδών ποτών, ως δ' έξοφράσθη εις δημοσιογράφον τής πόλεως μας άνωτερος ύπουργικός ύπάλληλος, ό λόρδος Κρόμερ είχεν ζητήσει πρό πολλού στατιστικόν πίνακα των έγκλημάτων έν τώ έσωτερικώ και κατ' Νομαρχίας. Έκ τού σταλέντος θθεν άπό τών πινάκων τούτου έσχηματίσθη τήν Άγγλικήν του πεποιθήσιν ότι αύτη είναι ή κυρίως άφορμή τής έγκληματικότητος των φελλάχων, άφου μάλιστα τά περισσότερα έγκλήματα έφερον ό στατιστικός πίναξ επί των Νομαρχιών εκείνων, έν αΐς και ή περισσότερα κατανάλωσις των υπό συζήτησιν ποτών.

Σχηματίσας λοιπόν την πεποίθησιν του ταύτην ό Λόρδος Κρόμερ. κατέστρωσεν με την συνήθη σιδηράν θέλησιν τής πατρίδος του, σχέδιον πολεμικής και καταδιώξεως άμειλίχτου κατ' άνω πωλούντων ποτά εμπόρων, τής υπό τó βλέμμα του πάντοτε Ιθαγενούς Κυβερνήσεως μη παραχωρούσης νέας άδειάς εις εκείνους άν αύτη έληξεν, ή παρουσιάσθη άνάγκη άλλαγής όνόματος του ίδιου κτήτου ως πωλούντος τó κατάστημά του, γνωστού όντος ότι ή περι ής όμιλώ άδεια είναι προσωπική πάντοτε, μη εκδιδομένη ήδη υπερέως τοιαύτης, ής άνευ άδύνατον να λειτουργήσθ κατάστημα ποτών.

Τό μέτρον τούτο τó αυστηρόν, όπερ πλήττει θνασίμως τόν μικροπωλητήν έμπορον, έχρησιμοποίησεν ή Κυβέρνησις πρό πολλού, άσφαλώς βαίνουσα εις την τελείαν έφαρμογήν του, εις άπαντας, άλλ' ούχ ήττον αισθητόν τó άδίκημα γίνεται εις τας όμογενείς τάξεις αΐτινες είναι και πολυαριθμώτεροι του συνόλου των άλλων Εύρωπείων.

Ηρχισεν λοιπόν σειρά διαμαρτυριών των άπανταχού τής Νειλωρούτου όμογενών, έπη κολούθησαν κοινοτικά συναθροίσεις, ψηφισμακα και δημοσιεύσεις έν ταις έφημερίσιν του τόπου, προς έπιτυχίαν βελτιώσεώς τινος, άν όχι τής κυρίως επιδιωκομένης ύφ' όλων άναστολής τής Κυβερνητικής ταύτης πολεμικής. Άλλ' ή Κυβέρνησις τής Α. Ύψηλότης και όπισθεν ταύτης ό ύπερκυβερνών βρεττανικός στόλος είναι άνένδοτοι και πάντη άδιάφοροι δείκνυνται προς τόν σκοπόν των δικαίων αξιώσεων των παλαιόντων εμπόρων, οΐτινες έν τούτω τώ μέτρω του Κυβερνητικού όρίζοντος διαβλήπουσιν άσφαλώς την παντελή των καταστροφήν και την γενικήν εξαφάνισιν ήτις είναι πλέον καταφανής έν τή κατακρατήσσει των άδειών, ήτις σημαίνει απαγόρευσιν εξακολουθήσεως.

Έκ τής άφορμής ταύτης και πρό του επιμόνου όγκου των ύπευθύνων άρχών τής χώρας έγκατελείφθη τó έλλ. στοιχείον τής

Αιγύπτου εις την τύχην και τας διαδηλωτικάς του κρυγας, των πολλών έμπόρων κλειόντων τά καταστήματά των άμα ως λήξη ή άνά χειρας των άδειων, βεβαίων όντων ότι νέα τοιαύτη δέν θέλει τούς παραχωρηθί πλέον.

Τείνει θθεν εξαφανιζομένη έντέχνως εκ του έμπορικού έν Αιγύπτω πίνακος ή παλαιούσα όμογενής τάξις των ποτεμπόρων και των βιοπαλαιστών μικροπωλητών του έσωτερικού εκ του κύκλου των όποιων συντηρούται οικογένειαί όλοι, πληθύνει τó Έλλ. Έμπόριον και εκπολιτίζεται ή ήμιαγγρις άκόμη φελλάχος τής άνω Αιγύπτου, υπό τόν ιδρώτα και την έμπορικήν ιδιοφυίαν του υπό τόν Άφρικανικόν καύσωνα και δίκην έξορίστου μοχθούντος όμογενούς σκαπνέως.

Άτυχώς δέν λαμβάνονται ύπ' όψιν αι προληφθεΐσαι και προσφερόμεναι όπηρεσίαι των Έλλήνων εδω, διότι τοιαύτη είναι ή συστηματική τακτική προς γενικήν εξαθνήσιν των, ένψ' άφ' έτέρου πΐσα παρέχεται ύποστηρίξις εις άλλα έν τή αρχή του εκπολιτισμού των μέρη, ένθα ό Έλλην μετανάστης είναι χρήσιμος και έν τώ νω του έμμέσου κατακτητού, πληρέστατα άντιληπτός ως μέλλον να προλειάνη τó ήμιαγγριον έδαφος και παραλλήλως προς τó διοικητικόν πνεύμα τής διακρινούσης αυτών νομοταχείας βαδίζων, να διαχύσθ τά εκπολιτιστικά του στοιχεία, άτινα πασιδήλως κέκτηται εις όλα, ιδιαιτάτα δέ εις τόν Έρμαϊκόν κλάδον, πρωτεύον και θριαμβεύων μεταξύ πάντων, καθιστάμενος ή δεύτερα κατακτητική δύναμις έν τώ καθαρώς ειρηνικώ πνεύματι και εις την ποθητήν και Μεγάλην του μέλλοντος Πατρίδα του χαρίζων την πολλοστήν άποικίαν εκ ής παρά τó κάρπωμα των λογών μιας κρατικής κατοχής, να έχη τó κραταιότερον και ύπερτερον κάρπωμα του υλικού πλουτού και του εύγενούς εγωΐσμου τής εκπολιτισσεως, ως καθοδηγείται προς τούτο, τó πνεύμα του αναδιφητού τής Ιστορίας του Έλληνος άποίκου, οΐτινος αι βιοτεχνικαι και πνευματικαι άκροπόλεις, σώζονται με μίαν αιώνιότητα άληθείας, καθ' όλην την έπιφάνειαν τής Ανατολής, του τε παλαιού και νέου, τελευταίως, κόσμου!

Έρμαϊκόν κλάδον, πρωτεύον και θριαμβεύων μεταξύ πάντων, καθιστάμενος ή δεύτερα κατακτητική δύναμις έν τώ καθαρώς ειρηνικώ πνεύματι και εις την ποθητήν και Μεγάλην του μέλλοντος Πατρίδα του χαρίζων την πολλοστήν άποικίαν εκ ής παρά τó κάρπωμα των λογών μιας κρατικής κατοχής, να έχη τó κραταιότερον και ύπερτερον κάρπωμα του υλικού πλουτού και του εύγενούς εγωΐσμου τής εκπολιτισσεως, ως καθοδηγείται προς τούτο, τó πνεύμα του αναδιφητού τής Ιστορίας του Έλληνος άποίκου, οΐτινος αι βιοτεχνικαι και πνευματικαι άκροπόλεις, σώζονται με μίαν αιώνιότητα άληθείας, καθ' όλην την έπιφάνειαν τής Ανατολής, του τε παλαιού και νέου, τελευταίως, κόσμου!

Άς με συγχωρήσωσιν οι προσφιλείς άναγνώσταί τής «Αληθείας» άν διά των όλίγων άνωτέρω γραμμών μου, άπεχωρίσθην του δι' όπερ και μόνον σήμεραν γράφω ζητήματος των ροχσών, εις ό και επανέρχομαι άμέσως.

Είναι άληθές, και καθήκον έχομεν πάντες οι παρακολουθούντες τó ζήτημα τούτο να όμολογήσωμεν, ότι ή έν τή πόλει μας αντιπροσωπεία τής Έλληνικής Μεγαλειότητος, έτεινε εύήκοον ούς εις τά παράπονα των ύπηκόων αυτής, του χ. Φίλωνος καταβλόντος και καταβάλλοντος πΐσαν την διπλωματικήν του δραστηριότητα προς άποτελεσματικήν ίκανοποίησιν τής ούτως εις άδικουμένης έμπορικής τάξεως.

Υπό τó πνεύμα τούτο, και άκαταπονήτως εργαζόμενον τó Ημ. Δ. Πρακτορείον, προσεκάλεσεν παρ' αυτώ έπιτροπήν, εκ των έν τή πόλει μας σοβαρότερων εμπόρων, με τó ύποχρεωτικόν καθήκον να τó βοηθήσωσιν ως αντιπροσώποι όλων των συναδέλφων των ύνα επιτύχθ τι τó νομίμως έπιτροπέον, τούθ' όπερ και έγένετο, τής έπιτροπής σχηματισσεως και επανειλημμένως εργασθείσης εις τó προκαταρκτικόν

Από την «Αληθείαν», τής προσεχούς Κυριακής

ΜΕΓΑΛΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΚΤΡΑΤΕΙΑ ΤΗΣ «ΑΛΗΘΕΙΑΣ»

Διά μέσου των έμπορικών κέντρων και των κοινωνικών τάξεων των Άθηνών.

Πρωτότυπος και πραγματική έρευνα και άνατομία τής ζωής των Άθηνών.

Θά προκαλέσθ ζωηρότατον τó ένδιαφέρον πάντων και πασών Όλοι και όλοι θά λάβουν τόν λόγον

Η πολυτέλεια, οι όφθοι, τó ψωμί!

πρόγραμμα των μελετημένων ενεργειών της. Άφ' έτέρου, έν όλαις ταις περιφερειαίς του έσωτερικού, έσχηματίσθησαν ύπεπιτροπαι μέλημα των όποιων και φρόνημα είναι ή άδελφική μετά τής Κεντρικής ένταύθα συνεργασία ήτις επιβάλλεται προς τó κοινόν όφελος

Ούχ ήττον, ως άσφαλώς γνωρίζω, ήμωγμών τούς πλείστους, άν όχι άδύνατον, δύσκολον πάντως είναι να επιτευχθί τι ίκανοποιητικόν και άξιον των προσδοκιών των ένδιαφερομένων, διότι ύπάρχει κατ' άσ πληροφροίας μου σύμβασις ύπογραφείσα παρ' άμφοτέρων των ύπευθύνων άρχών επί Δ. Πράκτορος κ. Αργυροπούλου σιωπηρώς άναγνωρισθείσα και παρ' των τελευταίων κ. Γρυπάρη-Γεννάδη, συνεπώς ούδέν τó άσφαλές και βάσιμον προοιωνίζει τó διάδημα τούτο των γενομένων ενεργειών όσον δήποτε σοβαρά και άν ώσιν αύται, έφ' όσον αντίκρούσει γεγονόσιν νομίμως κεκυρωμένον.

Εκείνο τó όποιον νομίζει ό ύποφαινόμενος ότι δύναται να φέρη έν άσφαλές άποτέλεσμα είναι ή συστηματική ενεργεία παρ' τή έν Άθήναις Κυβερνήσει μας, διά προσώπου καταλλήλου και δυναμένου να κρατή ένήμερον ταύτην έν ταις σχετικαίς πληροφροίαις, στελλομένου διά τούτο και μόνον εις Άθήνας και άλληλογραφούντος τακτικώτατα μετά τής ένταύθα μεγάλης έπιτροπής, διότι δέν πρόκειται επαναλαμβάνω περ' άπλής τινος παρατυπίας τής Χεδιβικής Κυβερνήσεως, αλλά περ' γεγονόντων έν πλήρει τάξει και νομίμως κεκυρωμένων, την ανατροπήν των όποιων, μόνον μία Κυβερνητική συνεννόησις και ίσχυς δύναται να επιτύχθ, προβάλλουσα ως εις αντίρροπον νόμον τινά άλληλεγγύης.

Ό έν Αιγύπτω όμόγλωσσος τύπος, πάνυ εύγενώς, αυτοβούλως και εκ έθνικής ύποχρεώσεως επανειλημμένως και διά μακρών επελήφθη του σοβαρού τούτου ζητήματος, την συστηματικήν και από του άσφαλούς ενεργείαν ύποδείξας πάντοτε.

Η «Αληθεία», ής ή γνώμη δέν είναι ξένη προς την των εδω συναδέλφων της, και ήτις εκ επιβαλλομένης εύγνωμοσύνης προς τó κοινόν τής Νειλώς, ιδιαιτέρως κήδεται των συμφερόντων και του καλού των έκατοντάδων συνδρομητών και ύποστηρικτών αυτής, ούς έν τóσω μικρῷ διαστήματι ηντύχησε ν' άριθμήσθ, πέπεισμαι ότι επαρίστωσιν και με άδολον προθυμίαν θέλει δεχθί την γνώμην μου ταύτην, ήτις είναι ν' άνοιξη τας στήλας της από σήμεραν ύπερ του δικαίου των άδικουμένων όμογενών και δια τού έν Καίρω συνεργάτου αυτής και αντιπροσώπου να δέχεται οϊαν δήποτε σχετικήν δημοσίευσιν δυναμένην να φέρη ή ύποδείξη ταις άρμοδίαις του Άστεως, μίαν έπιτυχί έχθασιν των κοινών φροντίδων και βλέςεων, έν τή πλήρει πεποιθήσει ότι και εκ μέρους τής Διευθύσεως τής «Αληθείας» γενήσονται αι δέσυσαι και δυναται παρ' τώ ύπευθύνω Ύπουργείω ενεργείαι ως άνωτέρω συνιστΐ και ύποβάλλει την γνώμην του ό ύποφαινόμενος.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ν. ΚΑΡΒΕΛΗΣ

ΕΝ ΚΟΛΟΣΣΑΙΟΝ ΙΔΡΥΜΑ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ - ΣΤΑΦΙΣ - ΚΡΑΤΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΧΑΟΣ ΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΚΑΙ ΖΩΗΣ
ΤΟ ΣΤΑΦΙΔΟΠΟΡΟΝ ΠΗΔΑΛΙΟΥΧΟΥΜΕΝΟΝ

ΖΑΦΕΙΡΙΟΣ ΜΑΤΣΑΣ

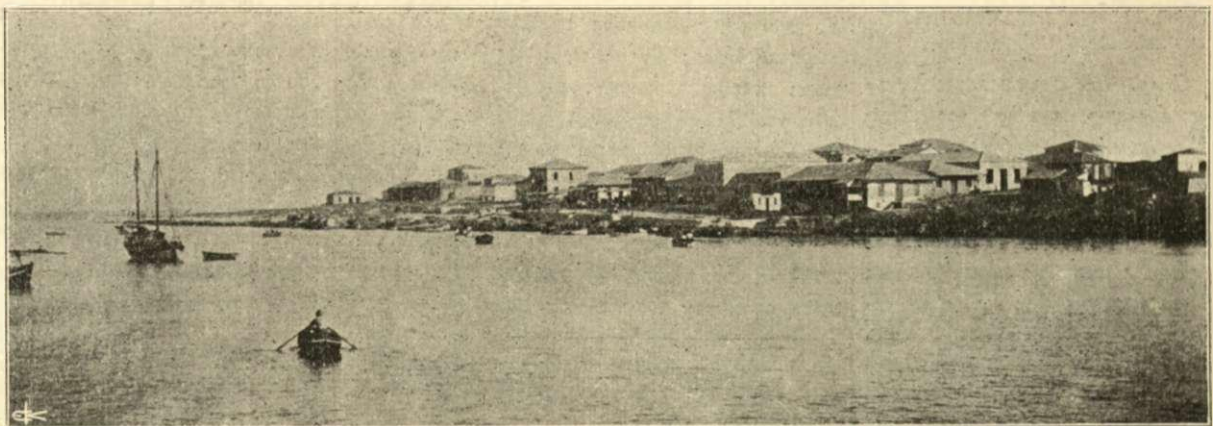
Γενικός Διευθυντής της Τραπεζής Ἀθηνῶν

Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου της Προνομίουχου Ἐταιρίας της Σταφίδος

Ὅταν τὸν Ἰούλιον τοῦ 1905 ἐψηφίζετο ἡ μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου σύμβασις περὶ ἰδρύσεως τῆς Προνομίουχου Ἐταιρίας τῆς Σταφίδος, αἱ ἐντυπώσεις καὶ τὰ αἰσθήματα ἄτινα ἐγεννῶντο εἰς τὸν ἑλληνικὸν κόσμον ἦσαν ποικίλλης μορφῆς καὶ ὑποστάσεως. Εἰς κόσμος ὁλόκληρος, ἐν μέγα τμήμα, τὸ μεγαλύτερον τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὁ σταφιδικὸς κόσμος, τὸ τμήμα τῶν σταφιδοφόρων τῆς Ἑλλάδος ἐπαρχιῶν, ἀνέπνεε μετ' ἀνακουρίσεως, ὡς ἐάν τοῦ ἀψηφίτου πελώριου ὀγκόλιθος ἀπὸ τὰ στήθη. Προσηνατολιζέτο εἰς μίαν νέαν περίοδον καὶ εὐέλπις ἠτένιζεν ἐν νέον μέλλον τῆς σταφίδος. Ἀλλὰ θὰ ἔλυεν ἄρα γε ἡ νέα διαρρύθμισις τοῦ σταφιδικοῦ ζητήματος, θὰ ἔλυε τὸν κόμβον ὅστις ἐσφιγγεν ἐπὶ μακρὰ ἤδη ἔτη τὸν λαιμὸν τοῦ ζωτικωτέρου οἰκονομικοῦ παράγοντος τοῦ τόπου; Ἡ ἤτο καὶ αὕτη προωρισμένη νὰ ναυαγήσῃ ὡς τόσαι ἄλλαι καὶ αἱ γεννηθεῖσαι ἐλπίδες, θὰ καθίσταντο πάλιν ὅμοιαι πρὸς ἐκείνας ἃς παρέχουσιν αἱ προσωρινῶς τονούμεναι ἐκ μίᾶς ἐνέσεως, δυνάμει τοῦ ἐτοιμοθανάτου;

Καὶ παραλλήλως πρὸς αὐτὸ τὸ ἐρώτημα, καὶ παραλλήλως πρὸς τὰς προσδοκίας αὐτὰς καὶ τὰς ἐλπίδας αὐτὰς καὶ τοὺς φόβους αὐτούς, ἐγεννῶντο τόσαι σκέψεις καὶ τόσα σχέδια καὶ τόσαι συζητήσεις, ὥστε ὁ πολὺς κόσμος, τὸ πολὺ κοινόν, ὁ ἄλλος λαὸς ὁ Ἑλληνικὸς, ὁ παρακολουθῶν ἐκ γενικοῦ ἐνδιαφέροντος ἢ ἐκ περιεργείας, ἀλλὰ μὴ ἐνδιαφερόμενος ἀμέσως, ὁ μὴ «φυτεῦσα ἄμπλον», ἀλλὰ ἀπασχολούμενος διαρκῶς ἀπὸ τὰς περὶ σταφίδος συζητήσεις, νὰ κινή ἀπελπιστικῶς τὴν κεφαλὴν, ἀπογοητευμένος ὅτι δὲν ἐσώθη ἀκόμη ἀπὸ τὴν σταφιδικὴν συζήτησιν καὶ κρίσιν.

Τὸ πρῶτον ἔτος τῆς Ἐταιρίας, τὸ ἔτος τῆς ὀργανώσεως καὶ τῆς ἐφαρμογῆς ἐνὸς νέου θεσμοῦ, ὑπῆρξε περίπλοκον, ἀμφίβολον, σκοτεινόν. Ποικίλλα συμφέροντα θεραπευόμενα ἢ παραβλαπτόμενα ἐκ τῆς νέας ὁδοῦ ἦν ἔτεμνε τὸ Σταφιδικὸν ζήτημα, συνεκρούοντο πρὸς ἄλληλα καὶ πρὸς τὴν Ἐταιρίαν. Ἐκ τῆς συγκρούσεως ταύτης μία σύγχυσις πάλιν ἠπέλει τὴν κατάστασιν. Ἀλλ' ὁ θεσμὸς ἦτο προϊόν μελέτης καὶ ἐβάδιζεν ἐπὶ προδιαγεγραμμένης ὁδοῦ. Μικρὸν καὶ αἱ συγκρούσεις ἀνεστάλησαν καὶ ἡ σύγχυσις διελύθη, τῆς Προνομίουχου πηδαλιουχοῦσης πλέον μὲ χεῖρα σταθερὰν καὶ νευρώδη τὸ τέως ἀτίθασσον καὶ παρήκοον εἰς

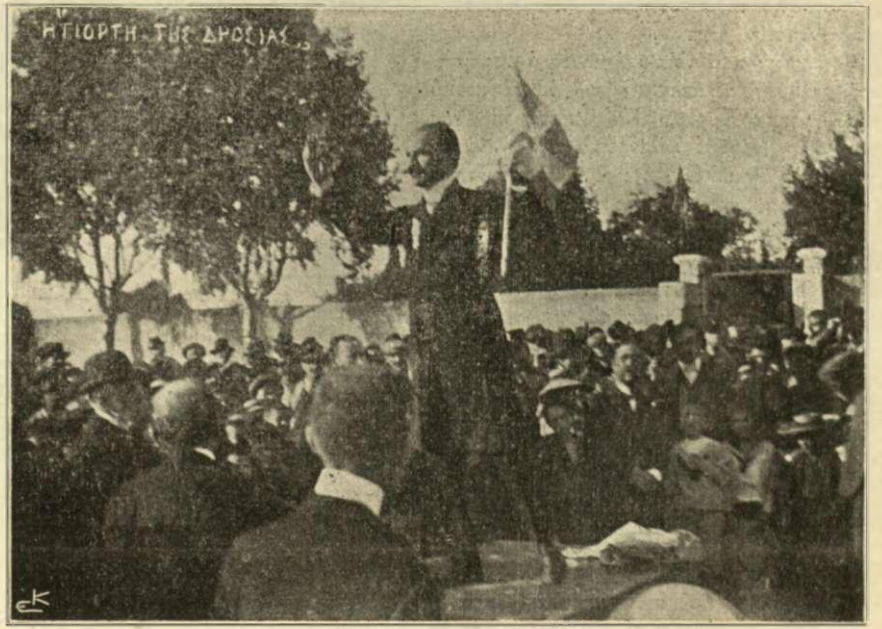
Ο ΜΑΡΑΘΟΣ ἀπὸ τὰς γραφικωτέρας ἀκτῆς τῆς δυτικῆς Πελοποννήσου.—Ἐξαγωγικὸς λιμὴν τῆς Προνομίουχου.

Ο ΛΙΜΗΝ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

Κίνησις τοῦ λιμένος κατὰ τὴν φόρτωσιν τῆς σταφίδος

ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΣ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΔΡΟΣΙΑΣ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

Ὁ Μαισοῦκας ἐνθουσιάζων τὴν μαθητικὴν νεολαίαν καὶ προκαλὼν τὸν ὄβηλόν αὐτῆς ὑπὲρ «Μιάς Πυροβολαρχίας». Παρίσταται ὁ Νομάρχης κ. Χ. Παλαμῆς ἔναντι τοῦ ποιητοῦ ἄλλοι ἐπίσημοι, οἱ μαθηταὶ μετὰ τῶν διδασκάλων τῶν καὶ πλήθος κόσμον.
(Φωτογραφία κ. Γ. Χ. Γεωργίου)

ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΑΔΙΟΝ

Ὁ νικητὴς τῆς σκυταλοδρομίας (Ὁμάς Ἐθνικοῦ) φθάνων εἰς τὸ τέμαξ
(Κυριακὴ 22 Ὀκτωβρίου)

γαλινόν, φοβερόν καὶ τρομερόν Σταφιδικὸν ζήτημα.

Καὶ τὸ δεύτερον ἔτος διήλθεν ὁμαλὸν ὁμαλότερον τοῦ πρώτου καὶ εἰσῆλθε πρὸς 2 μηνῶν εἰς τὸ τρίτον αὐτοῦ ἔτος ὁ νέος Σταφιδικὸς θεσμὸς, ἠνδρωμένος πλέον καὶ χειράφετος ἀπὸ τὰς ἀμφιβολίας καὶ ἀπὸ τὰς προλήψεις, τὰς ὁποίας διὰ τῶν πραγμάτων ἐξερίζωσε, παγιώσας τὴν πεποίθησιν εἰς ἑαυτὸν καὶ εἰς τὸ μέλλον τῆς σταφίδος.

Ὅτω στίβαρον πλέον καὶ παγιωμένον εἰς τὴν σταφιδικὴν συνείδησιν τὸν θεσμὸν τῆς Προνομίουχου Ἐταιρίας, ὁ πολὺς κόσμος, ἡ κοινὴ γνώμη ὅπως λέγουσιν, ἴσως δὲν τὸν ἀντελήφθη ἀκόμη. Τὸν παράγοντα αὐτὸν τὸν γιγαντώδη—δύναται κανεὶς νὰ εἴπῃ—τὸν κολλοσσόν αὐτόν, ὁ ὁποῖος σιωπηλὸς εἶνε κατασχηνωμένος εἰς ἓν διαμέρισμα ἐνὸς μεγάρου τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου, ὁ πολὺς κόσμος τὸν ἀγνοεῖ. Δὲν φαντάζεται ὁ διερχόμενος τὴν λεωφόρον ἐκείνην, ὅτι ἐκεῖ κάπου ἐδρεῖται, ὁ μεγαλύτερος οἰκονομικὸς παράγων τοῦ σημερινοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ὁ μεγαλύτερος ρυθμι-

στῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐμπορίου. Τὸ ὄνομα τῆς Προνομίουχου Ἐταιρίας ὀλίγοι ἴσως γνωρίζουσι καὶ ὑπὸ τὴν προσωνομίαν «Ἐνιαιία» πολλοὶ ἴσως φαντάζονται κάποιαν Ἐταιρίαν ἀναμιγνυομένην εἰς τὰ Σταφιδικὰ ζητήματα, ἐπ' ὧσελεῖα τὸ πολὺ πολὺ τῶν Μετόχων τῆς καὶ τίποτε ἄλλο.

Μᾶς ἐγεννήθη ἡ σκέψις, ὅτι εἴχομεν κάποιαν ὑποχρέωσιν νὰ ταράξωμεν τὸ ἀθόρυβον τοῦ κολλοσσού αὐτοῦ, καὶ νὰ φέρωμεν ἐκτενέστερον μέχρι τοῦ πολλοῦ κοινού—ὄχι τοῦ Σταφιδικοῦ τοῦ ἔχοντος πλήρη αὐτοῦ ἐπίγνωσιν καὶ συναίσθησιν—τὸ ἔργον, τὸν σκοπὸν, τὸν προορισμόν, τὴν ὄντοτητα, τὴν σύνθεσιν, τὴν ὀργάνωσιν, τὸ εἶναι τοῦ κοινωφελεστέρου καὶ ἐθνικωτέρου καὶ ζωτικωτέρου ἰδρύματος, ἐξ ὧσων ἡ Ἑλλάς ἐγνώρισεν ἀπὸ τῆς συστάσεώς της. Νὰ γνωρίσωμεν μὲ τὸ πολὺ Ἑλληνικὸν κοινὸν τὴν Προνομίουχου Ἐταιρίαν πρὸς προστασίαν τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς ἐμπορίας τῆς σταφίδος. Διότι τὸ πολὺ κοινὸν τὴν ἀγνοεῖ.

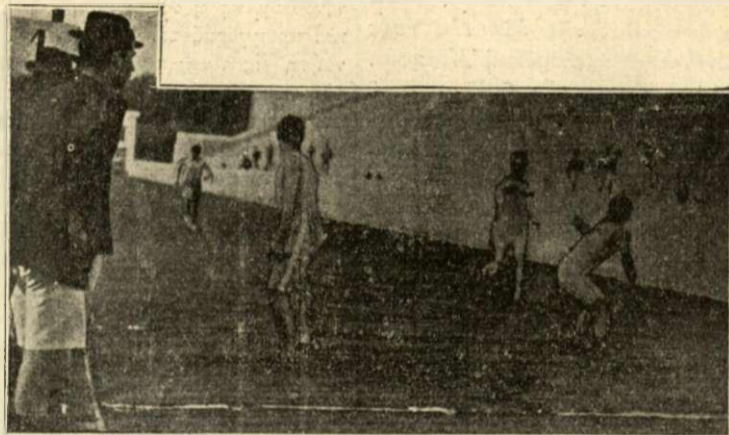

Η ΚΥΠΡΙΑΡΙΣΣΙΑ. Γενική άποψις τῆς πόλεως. Ἐδρα ὑποκαταστήματος τῆς Προνομιούχου Ἑταιρείας.

(Ἐκ τῆς συλλογῆς φωτογραφιῶν τοῦ ἐρασιτέχνου συνεργάτου μας κ. Χρ. Δ. Δημητρακοπούλου)

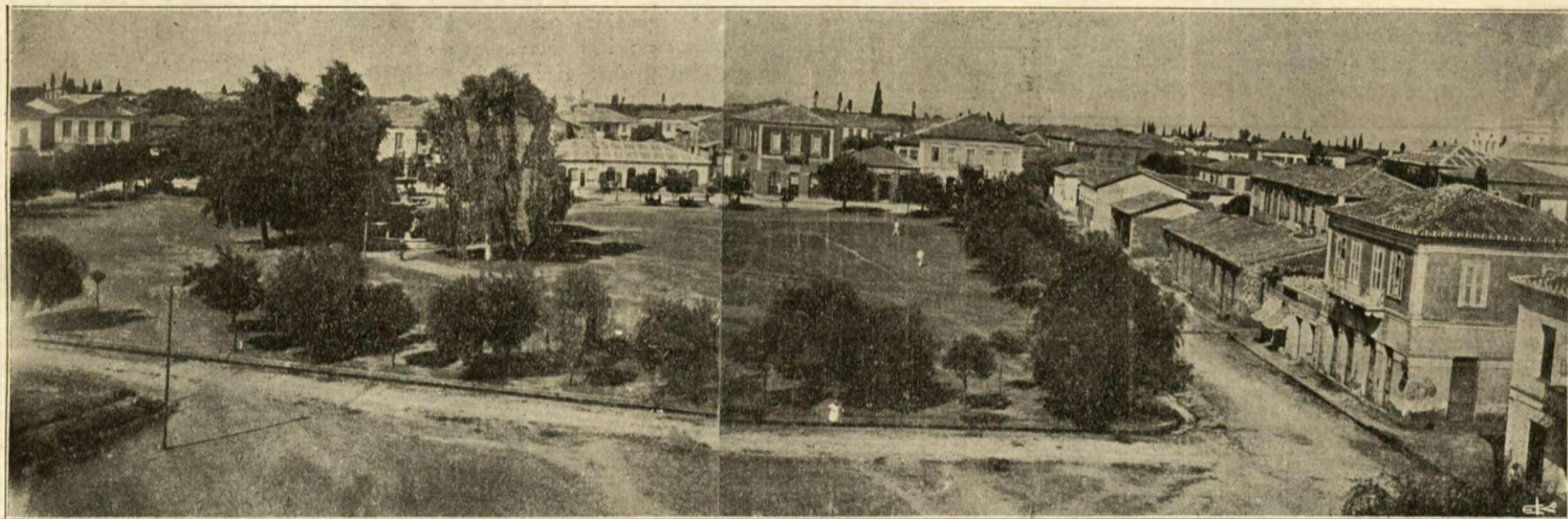

Ἄλλη άποψις τοῦ λιμένος Πατρῶν κατὰ τὴν σταφιδικὴν κίνησιν

Η ΣΚΥΤΑΛΟΔΡΟΜΙΑ

Ἡ δευτέρα σειρὰ τῶν δρομέων τῆς σκυταλοδρομίας ἀναμένουσα νὰ λάβῃ τὴν σκυτᾶλην ἀπὸ τὴν καταφθάνουσαν πρώτην (Κυριακὴ 22 Σβρίου)

ΤΑ ΦΙΛΙΑΤΡΑ. Ἡ πλατεῖα καὶ ἡ κεντρικὴ πόλις. Ἐδρα ὑποκαταστήματος τῆς Προνομιούχου Ἑταιρείας.

(Ἐκ τῆς συλλογῆς φωτογραφιῶν τοῦ ἐρασιτέχνου κ. Χρ. Δ. Δημητρακοπούλου)

Ἄγνοεῖ τὴν θέσιν τῆς ἐδῶ μέσα εἰς τὸν οἰκονομικὸν ὀργανισμὸν τοῦ Κράτους καὶ δὲν εἶναι οὕτω πάντοτε εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμῆσῃ τὴν σοβαρότητα καὶ τὴν ἀξίαν μερικῶν μεμονωμένων γεγονότων, ἀτινα ἐρχονται μέχρις αὐτοῦ, ἐν τοῦ καθημερινοῦ ἀγῶνος ἐν ἡ Ἑταιρεία αὐτὴ διεξάγει, πρὸς προστασίαν καὶ ἀνύψωσιν τοῦ πολυτιμωτέρου προϊόντος τῆς Ἑλλάδος.

Καὶ πρῶτον τὰ πρόσωπα. Διότι εἶνε γεγονός, καταστὰν πλέον ἀξίωμα, ὅτι ἡ προσωπικὴ ἐργασία καὶ μόνη εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία εἰς τὴν Ἑλλάδα δύναται νὰ παραγάγῃ κατὶ καλόν. Θεσμοὶ ὑπῆρξαν κατὰ καιροὺς πολλοὶ καὶ καλοὶ καὶ ὠφέλιμοι. Ἄλλ' ἔλειψαν τὰ πρόσωπα ἅτινα θὰ ὠδήγουν, θὰ ἐρήμοζον, θὰ συνετήρουν καὶ θὰ ἀνεδείκνουν αὐτούς. Καὶ οἱ θεσμοὶ ἐναυά-

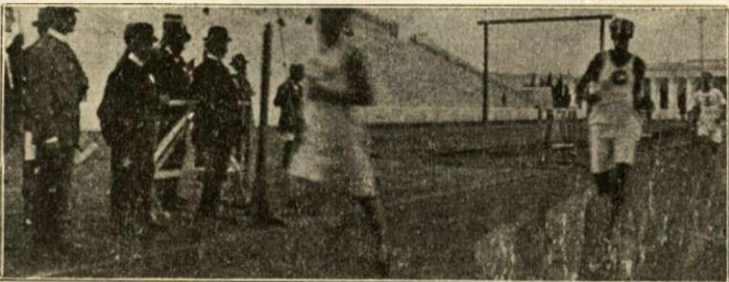
γησαν. Τὸ Σταφιδικὸν ζήτημα, ἦτο ζήτημα δύο δεκαετηρίδων. Καὶ κατὰ τὸ διάστημα αὐτῶν, ἐφηρίσθησαν καὶ νόμοι ἀριστοὶ καὶ θεσμοὶ ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἄλλὰ δὲν εὐρέθη κανεὶς νὰ τοὺς ἐφαρμόσῃ. Εἰς τὰ 1905 ἐνεφανίσθη ἕνας Πεισμαζόγλου. Ἠρπασεν ὅλους αὐτούς τοὺς ἕως τότε θεσμούς. Τοὺς ἐξεκοκίνησεν καὶ παρήγαγεν ἕνα. Διότι ἡ Προνομιούχος Ἑταιρεία δὲν εἶναι ἄλλο τι ἢ ἡ πρώτη ἐφαρμογὴ τῶν ἐπὶ δύο δεκαετηρίδας ψηφισομένων θεσμῶν καὶ νόμων. Παρήγαγεν ἕνα καὶ τὸν ἐφήρμοσεν. Ὁ ἐστὶ ἐφήρμοσε τὴν Παρακράτησιν, ἣν ἐφήρμοζεν ἐπὶ τόσα ἔτη ἡ Σταφιδικὴ Τράπεζα. Καὶ ἡ μὲν Σταφιδικὴ κατώρθωσεν ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ἐφαρμογῆς νὰ ναυαγήσῃ καὶ ἐαυτὴν καὶ τὸν θεσμὸν ὃ δὲ Πεισμαζόγλου κατώρθωσεν ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἰδίου πράγματος, νὰ σώσῃ καὶ τὴν Σταφιδικὴν Τράπεζαν

καὶ τὸν θεσμὸν καὶ τὴν σταφίδα. Γεγονὸς πιστοποιοῦν ὅτι ἡ Προνομιούχος Ἑταιρεία, δὲν εἶνε ἄλλο τι ἢ ἀποτέλεσμα τῶν προσώπων καὶ ὄχι τῶν πραγμάτων. Ἀποτέλεσμα ὅπερ ἐθεμελίωσεν ὁ Ι. Πεισμαζόγλου καὶ ἐφοδότησε καὶ ἐπύργωσεν ὁ Ζ. Μάτσας. Καὶ περὶ τὰ δύο ταῦτα πρόσωπα—τὸ ἐν ἐκλείψαν—τὸ ἕτερον δρῶν—ἐστράφη ὁ θεσμὸς τῆς Προνομιούχου Ἑταιρείας καὶ ἀνεδείχθη οἷος εἶνε σήμερον.

Ὁ Ι. Πεισμαζόγλου ἀπέθανε καὶ ἐδρηνήθη. Ἐχασεν ἡ Ἑλλὰς ἐν τῷ προσώπῳ του μίαν ἀκμὴν, μίαν δρᾶσιν, μίαν θέλησιν. Καὶ μαζὺν μὲ τὴν Ἑλλάδα ὁ Σταφιδικὸς κόσμος πρὸς ὃν εἶχε στρέψει τὴν προσοχὴν του. Ἄλλ' εὐτυχῶς τὸν διεδέχθη ὁ Ζ. Μάτσας. Μία ἄλλη δύναμις, μία ἄλλη θέλησις, μία ἄλλη χαλυβδίνη δρᾶσις... Οὐχὶ ὀπιγενής. Προῦπήρχεν. Ἄλλὰ συνεργάζετο εἰς τὸ ἔργον τοῦ Πεισμαζόγλου. Κοὶ ἡ προσωπικότης ἐκείνη εἶχε τὴν δύναμιν, τὰ πάντα νὰ ἀπορροφᾷ καὶ νὰ ἀφομοιώνῃ. Ὁ Ζαφείριωσ Μάτσας ἦτο ὄχι μόνον βραχιῶν ἐκεῖ μέσα, εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους μέγαρον, ὁπόθεν ἐξεπήδησαν τόσαι δυνάμεις παραγωγικαὶ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἀλλὰ καὶ νοῦς. Νοῦς ἰσχυρὸς, φωτεινὴ διάνοια, εἰς τὰ πάντα ἐργαζομένη, ἐπὶ πάσης ἐργασίας ἐναποθέτουσα τὴν σφραγίδα τῆς ἰδίας μελέτης καὶ ἀξίας. Τόσον ἰσχυρῶς συνδεδεμένη πρὸς τὸ ἔργον τοῦ Πεισμαζό-

γλου, ὥστε νὰ δύναται τις—εἰλικρινῶς δμιλῶν—νὰ εἴπῃ, ὅτι δὲν θὰ ἠδύνατο ἴσως νὰ νοηθῇ τὸ ἔργον ἐκεῖνον, ἄνευ τῆς συνδρομῆς αὐτοῦ καὶ τῆς ἐπεμβάσεώς του. Μία ἀπόδειξις τούτου εἶναι ὅτι μόλις ἐγεννήθη τὸ κενὸν ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ Πεισμαζόγλου, συνεπληρώθη. Τὰ ἡνία τοῦ ἔργου δὲν ἔμειναν οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν, οὐδὲ κἂν χαλαρά. Ἡ ἑτέρα τῶν συγκρατουσῶν χειρῶν, ἦτο παρούσα καὶ ἦτο ἀρκετὴ. Τὰ συνέσχε καὶ τὰ συνεκράτησεν. Καὶ ἐπὶ τοῦ ἔργου καίτοι μόνος πλέον ὁ Ζ. Μάτσας, καὶ τοι μὴ ἔχων παρ' ἑαυτῷ μίαν δύναμιν, ὡς ἦτο ὁ Πεισμαζόγλου καίτοι στεροῦμενος τῆς συνδρομῆς ἐνὸς ἄλλου Μάτσα, συνδρομῆς ἣν εἶχεν ὁ Πεισμαζόγλου, δὲν ἐδειλίασεν, ἀλλ' ἐβάδισεν ἐπὶ τὸ ἔργον. Καὶ ὅπου δὲν εὗρεν οἰκοδόμημα, ἀλλὰ θεμέλια μόνον, δὲν ἐσταμάτησεν. Ἐπροχώρησεν εἰς τὴν συνέχειαν τῆς οἰκοδομῆς. Τὴν Προνομιούχου Ἑταιρείαν τὴν εὗρεν εἰς τὰ θεμέλια αὐτῆς. Ἀνύψωσε τοὺς τοίχους, ταχὺς, ταχύτατος καὶ ἔθηκε τὴν στέγην καὶ ἐπεράτωσε τὴν οἰκοδομήν. Ὁ,τι ἤρξατο ὁ Πεισμαζόγλου, ἐπεράτωσεν ὁ Μάτσας. Ἡ Προνομιούχος Ἑταιρεία εἶναι καὶ προσωπικὸν ἔργον ἰδικόν του.

Κατὰ πόσων ἐπάλασε κατὰ πόσων ἀντεπεξῆλθεν, καὶ τί νοῦς καὶ ἐργασία καὶ δρᾶ-

Ο ΑΓΩΝ ΤΩΝ 800 Μ.

Ὁ νικητὴς φθάνει εἰς τὸ τέρμα, 2ος ὁ Μιχαὴλ Συναίτης ὁ ἐπιλεγόμενος διὰ τὸ χρῶμα του Ἀβυσσινός.

σις και ζωη εδαπανηθη δια το εργον αυτο, δεν εινε ευκολον να εννοηθη απο τους μη στενωδς παρακολουθησαντας τα της εξελιξεως του εργου αυτου υπερ καλειται Προνομιουχος 'Εταιρεία. Το εργον ειχε να παλαιση εναντιον προληψιων, εναντιον συνηθειων, εναντιον συμφερόντων. Ειχε να παλαιση κατα του κερδοσκοπικου εμποριου, συσσωματωθεντος κατα της 'Εταιρείας, κατα του εξωτερικου εμποριου, διαμαρτυρομενου κατα της 'Εταιρείας, κατα των παραγωγων, κατ' αυτο του Κράτους. Τους πάντας εξένιζεν ο θεσμός, τους πάντας επληροσε εις δ σημειον τα συμφέροντα αυτων εθιγον τα καλως εννοούμενα συμφέροντα της σταφιδο- παραγωγής και τα εξιμίουν. "Απαξ ιναλα- βουσα ως εκ των υρων της συστάσεως αυ- της την προστασίαν της σταφίδος η 'Εται- ρία, ενόκει να την εκραυγήση πραγματι- κώς. Καί φαντάζεται εκαστος τί πόλεμον ηγειραν οι νοθευται, διότι η 'Εταιρεία εφερ- θη αδυσώπητος κατα της νοθείας, τί εξέ- γερσεν προδικάσαν οι κερδοσκόποι, διότι κατα της κερδοσκοπίας της εξενεμιζούσης το προϊόν, ανθίστατο κρατερώς η 'Εταιρεία. Καί τί παράπονα ηγειραν οι του εξωτερικου εμποροι, οι εθιοσθέντες εις τας εξητλιεσμέ- νας εμπορικας τιμας και βλέποντες σταθε- ρώς αναθαρρούσας ταύτας, διότι αι αποθη- και της 'Εταιρείας, ως άλλαι άγκάλαι μη- τρικαι ηνοιγοντο εις το προϊόν, και φιλοξε- νούσαι τουτο, του απεδίδον την υπερηφά- νειαν ην εντελώς ειχε χάσει και το παρημ- πόδιζαν ούτω να προσερχηται εκλιπαρούν άγοραστίας, παρέχουσαι αυτώ δια χρηματι- κών προκατοβολών την δύναμιν ν' αναμένη τας ανάγκας της καταναλώσεως να ελθωσι μέχρις αυτου και να διαπραγματευθη ούτω μετ' αυτων, ως ίσος προς ίσον.

Το εργον άπητει επιμονήν, υπομονήν, ψυχραιμίαν, θάρρος, πεποίθησιν. Ο επι κεφαλής αυτου, ο Προεδρος του Διοικητι- κου Συμβουλίου της 'Εταιρίας Ζ. Μάσας, υπήρξεν η προσωποποίησης της ψυχραιμίας και της αυτοπεποιθήσεως της άντλουμένης άειποσι εν της σιβαράς και ανενόδου και λαίλαπημας συστηματικής εργασίας. Καί το αποτέλεσμα υπήρξεν, ου δλοι αι αντιδράσεις αυται βαθμηδόν ητόνησαν και εις την συ- νειδήσιν του Σταφιδικου κόσμου, τόσον των παραγωγων, όσον και των εμπόρων, η Προνομιούχος 'Εταιρία κατέλαβε την θέσιν της και ανεγνωρίσθη ως ο μό ος ορθιμ- στής ο προσωριμύς να θέση οριστικόν τέρμα εις το σοβαρώτερον οικονομολογικόν ζήτημα του τόπου.

Διότι ενοήθη ότι το εργον της Προνομιού- χου 'Εταιρίας, ητο όπως κυρίως καταπολε- μήση τον εχθρόν, ο όποιος ηπειλει και κατέ- στερφε το ζήτημα. Ο εχθρός κατά πρώτον λόγον εκειτο εντός αυτου τουτου του Σταφι- δικου κόσμου. Καί ο εχθρός ητο κατά πρώτον λόγον η νοθεία, κατά δεύτερον η εξευτελι- στική των τιμών κερδοσκοπία. Η 'Εταιρία εσχεν ως πρόγραμμα να εκμηδενίση άμφότερα. Τήν νοθείαν, δια της αυστηράς απαγορεύσεως της εξαγωγής και της αποταμιεύσεως και του κατ' ελάχιστον νοθευμένου προϊόντος. Τήν εξευτελιστικήν κερδοσκοπία, δια του καθορι- σμού κατωτάτων ορίων τιμών, κάτω των ό- ποιων αι σταφίδες δεν ηδύνατο να κατέλθωσι διότι εις τας τιμας αυτάς ηγόραζεν η ίδια η 'Εταιρία, πάν προσφερόμενον αυτη ποσόν στα- φίδος. Επιτυχανομένων των δύο τουτων ό- ρων και της σταφιδοπαραγωγής παραδιδούσης καρπών πραγματικόν και άνάθευτον, του στα- φιδεμποριου δε άφ' ετέρου. μη ανατρέποντος το οικονομολογικόν αξίωμα, καθ' ο ο παρα- γωγός δεν να είναι επικρατέστερος του κα- ταναλωτου και προσφέροντος μόνον όπως άν- ταποκριθη εις την ζήτησιν και με τους ιδιους του όρους, των δύο τουτων λεγομεν όρων έ- πιτυχανομένων, η 'Εταιρία εισήρχετο εις το δεύτερον μέρος του εργου αυτης, εις το ζή- τημα της επεκτάσεως των αγορών της κατα- νάλωσεως, κατά τρόπον ώστε να φέρη μίαν ήμισυ τον προσδοκόμενον αποτέλεσμα της έ- δρυσέως της, καθ' ο το ποσόν της καταναλώ- σεως, ανταποκρινόμενον προς το ποσόν της παραγωγής, θα ηρην εκ του μέσου τον επαχθη θεσμόν της παρακρατήσεως, θεσμόν ο όποιος θεραπεύει μόν σήμερον μίαν ανάγκην και αυ- το τουτο το συμφέρον της παραγωγής, άλλ' ό- στις άρπάξει αυθαίρετως 20 0]0 εκ του εισο- δήματος του σταφιδοπαραγωγου, άτινα προσ- τίθεμενα εις τα έτερα 30 0]0 περίπου, άτινα υπό ποικίλλας μορφας πληρώνει ούτος, ως φόρους, εις το κράτος, του άφαιρούσι 50 0]0

ητοι το ημισυ του άκαθαριστου εισοδήματος του κτήματος και της προσωπικής του ερ- γασίας.

Πόσον η νοθεία εδλαπτε το προϊόν, συνά- γεται εκ του βεβαιωμένου και αυθεντικού γε- γονότος, καθ' ο δύο Γερμανοί επιστήμονες, ισχυρίζοντο κάποτε σοβαρώς, ότι η σταφίς εί- ναι ο ρ υ κ τ ο ν εξορυσσόμενον εν 'Ελλάδι. Υπο τοιαύτην μορφήν σκληράς μελαινης μά- ζης, την εγνώρισαν εν τω τόπω των. Ειχε δε αναχθη εις περιωπήν η νοθεία. Εν Πατραις και Πύργω κατεσκευάζετο και τεχνητή σταφίς. Ο παραγωγός και ο έμπορος εφιλοτιμούτο πώς να αυθήσωσι το παραγόμενον εκ των άμ- πέλων και συγκομιζόμενον ποσόν άληθους σταφίδος κατά 20, 30 και ενίοτε και πλειό- τερον τοίς εκατόν. Ούτω φυσική παραγωγή 300 αφηνης εκατομμυρίων, ηδύνατο να εξιγθη τεχνητώς και μέχρι 350 και 360 και 400 ακόμη. Η κόπος των βοών, οι ξηροί μισχοι των σταφυλών, το χύμα, λεπτόν ανθρακοκο- νίαμα και το θαλάσσιον ύδωρ, ησαν τόσοι πα- ράγοντες της νοθείας της σταφίδος. Καί ούτω νοθευμένη η σταφίς επωλειτο, προπωλειτο και προηγοράζετο. "Εκαστος δύναται να έν- νοήση εις τίνας τιμας ηδύνατο να προσφερθη ούτω συσκευαζομένη, αλλά και ποίας υποδοχής ετύγχανε ήμέρα τή ήμέρα εις τας αγοράς της καταναλώσεως. "Επί μίαν πενταετίαν έαν πα- ρετείνετο ακόμη η κατάστασις, η 'Ελληνική σταφίς θα ανεφέρετο, ως παρωχημένη πλέον ιστορία, εις τας εξωτερικας εμπορικας αγοράς.

Η 'Εταιρία εδείχθη ανένδοτος. "Επολέ- μησε δι' όλων των δυνάμεων αυτης την νο- θείαν. Διεκήρυξε, συνεβούλευσε, συνέστησε, δια των υπαλλήλων της, δια των πρακτόρων της, δια των φίλων της, ηπειλισε και εξετέ- λησε τας άπειλάς της. Μάτην εκραύγασαν οι εκ των μέτρων των άθθων ζημιούμενοι. Μά- ττην επενέθη ύπερ αυτων και... η πολιτική ά- κόμη. Η 'Εταιρία υπήρξεν ανιλιώς. Καί έ- σχεν ως αποτέλεσμα η επιμονή αυτης αυτη, ότι η νοθεία σήμερον ανήκει εις την ιστορίαν του παλαιου κακού καιρου και ότι και έάν που παρουσιασθη μεμονωμένον κρούσμα αυτης, η αγανάκτησις του εξυγανθέντος σταφιδικου φρο- νήματος, το αποδοκιμάζει σκληρότερον αυτης της 'Εταιρίας.

Εκ παραλλήλου ηδη και συναφώς προς τον περιορισμόν της νοθείας και την ειλικρινή και μέχρις αυτοθυσίας φθάσαν εραρμυγήν της συμβάσεως υπό της 'Εταιρίας, επατάχθη η κερδοσκοπία. Κατά το πρώτον έτος η 'Εται- ρία ευρέθη πρό μεγάλης παραγωγής. Ο κίν- δυνος ητο μέγας. "Αλλ' η 'Εταιρία δεν εδει- λίασεν. "Ηνοιξε τας αποθήκας των ενεχειρών της και περί τα 80 εκατ. "Ενετικας λίτρας σταφίδος εισήλθον εν αυταις, απορροφήσασαι περί τα 80 εκατ. δραχμών εις προκατοβολάς προς τους παραγωγούς και να συκρατηθη το αίσθημα των αγορών και να υποχρεωθη η κα- τανάλωσις να πληρώση ικανοποιητικήν τιμήν εις την σταφίδα. Το αποτέλεσμα υπήρξε ραγ- δαίον. Εύθως από του πρώτου έτους αι τιμαί ανεάβησαν. Η 'Εταιρία ηγόρασε περί τα 11 εκατ. λιτρών σταφίδος άτινες εφάινοντο περισεύσαι και μη αναγκαίαι δια τας αγοράς της καταναλώσεως και έρριψεν εις την βιο- μηχανίαν όλον το ποσόν αυτου ζημιωθείσα αυ- τοβούλας περί το 1 εκατομμύριον, μόνον και μόνον δια να μη εξέλθη το ποσόν τουτο εξω και κλεονάση εις τας αγοράς της καταναλώ- σεως, πράγμα επερ κατά τον νόμον της προσ- φοράς και της ζητήσεως θα έρριπτε τας τιμας και πάλιν. Αί τιμαί τοιουτοτρόπως εκρατήθη- σαν και κατά το δεύτερον έτος, βοηθούσης της μετριάς παραγωγής, αι σταφίδες ανήχ- θησαν εις τιμας άς από πολλών ετών ειχον να απολαύσωσι. Το φετεινόν τρίτον έτος, και τοι με μεγάλην παραγωγήν, εδειξε τε- λειωτικώς το αποτέλεσμα. Το ηνικόν της πα- ραγωγής και του εσωτερικου εμποριου ητο τόσον άκμαίον και το αίσθημα των εξωτερι- κών αγορών τόσον σταθερόν, ώστε αι τιμαί η- νοίξαν σχεδόν εις το ύψηλόν όριον του παρελ- θόντος έτ υς και αι εξωτερικαι αγοραί περ- θήλον το ύψος των τιμών και παρ' όλην την ακρίθειαν του είδους, άπερρόφησαν μέχρι της 20ης τρέχοντος μηνός 170 εκατ. λιτρών στα- φίδος, απέναντι 148 εκατ. του παρελθόντος έτους και 120 εκατ. του προπαρελθόντος. "Α- ριθμός ο όποιος προοιμιζεται την μέν εξαγω- γήν έφέτος υπερτέραν παντός άλλου έτους, το αίσθημα δε των ικανοποιητικων τιμών παγιωμένων πλέον εις την συνειδήσιν της κα- ταναλώσεως.

Και ούτως επειτευθέντος κατά πρώτον σκοπόν του προγράμματος της 'Εταιρίας και απαλλαγθείσης δια των μέτρων και θυσιών αυτης της σταφιδοπαραγωγής από του εσωτε- ρικου εχθρου και πολέμιου, η 'Εταιρία εστρά- φη πλέον ολοσχερώς προς το ζήτημα της έ-

πεκτάσεως της καταναλώσεως και του ανοίγι- ματος νέων αγορών προς τοποθέτησιν υπό ποι- κίλλην και παντοειδή μορφήν των προϊόντων της σταφιδικής άμπέλου.

Προς το σημειον τουτο αι ενέργειαι αυτης δεν ελειψαν εύθως από του πρώτου έτους. Η άμαρτωλή διαχείρισις του Σταφιδικου ζητή- ματος κατά το παρελθόν, τη ειχε κληρονο- μήση εκτός των άλλων άμαρτιών και κολοσ- σιατα αποθέματα σταφίδος εις τας παλαιάς ά- ποθήκας της παρακρατήσεως. Τα αποθέματα ταυτα την έβάρυνον και ύλικώς κατά 6 βολκλή- ρα εκατομμύρια δραχμών, άτινα υπεχρεώθη να πληρώση δια λ)σμόν της Σταφιδικής Τρα- πέζης εις το Κράτος άφ' ενός και εις τους παλαιάς αποταμιευτάς εξ άλλου, έχουσα ως αντιστάθμισμα παλαιάς απαιτήσεις της Στα- φιδικής και αντι ιδιαιτέρου τιμήματος 30 δραχμών κατά "Ενετικόν χιλιόλιτρον την κυ- ριότητα επί των άμαρτωλών και σεσηπτότων αποθεμάτων τουτων. "Ετέροθεν εδει να μερι- μνήση εύθως εξ άρχης και περί των αποθεμά- των άτινα θα τη άρηνε η διαχείρισις αυτης, τόσον εκ της παρακρατήσεως και του φόρου εις είδος δι' ην καταβάλλει 4 εκατ. δραχμών ετησίως εις το Κράτος, όσον και εκ της τυχόν αγοράς των πλεονασμάτων, δι' ην επλήρωσε κατά το πρώτον έτος περί το 1 1)2 εκατ. δραχμών. Καί προς τουτο εστράφη εις την με- λέτην του πώς θα έχρησιμοποιούντο επί το άσφαλέστερον βιομηχανικώς τα αποθέματα ταυτα.

"Ενδελεχείς και μακραί συζητήσεις και μελέται, απέληξαν εις την ίδρυσιν μιās μεγά- λης Βιομηχανικής επιχειρήσεως, δι' ης, 'Ελ- ληνικής 'Εταιρίας οίνων και οίνοπνευμάτων κληθείσης, ηρξετο μία σφριγηλή και μεστή ζωής και μέλλοντος βιομηχανική εργασία. "Εργασία δια το άνοιγμα νέων αγορών βιομη- χανικής καταναλώσεως, εργασία δια την δη- μιουργίαν νέας εσωτερικής βιομηχανικής κα- ταναλώσεως των προϊόντων της Σταφίδος. Η επιτυχία της Προνομιούχου 'Εταιρίας υπήρ- ξεν από τής άπόψεως ταύτης εκπληκτική. "Εντός ενός έτους ηνοιχθη η αγορά της 'Ιτα- λίας και εξησφαλίσθη εις αυτην η εις άριστην τιμήν διάθεσις 100 εκατ. λιτρών σταφίδος προς βιομηχανίαν. Καί εξεπήδησεν η βιομη- χανία του δι' οίνοπνεύματος φωτισμού και της θερμάνσεως, η τοσαύτην ογοῦσα επιτυ- χίαν. "Ολόκληραι πόλεις της 'Ελλάδος φω- τίζονται σήμερον δια του νέου άληθους εθνι- κού φωτισμού, αφήγουσαι εντός του Κράτους δεκάδας εκατομμυρίων δραχμών ετησίως. Καί ηνοιχθησαν εξωτερικαι αγοραι προς τοποθετή- σιν οίνων και οίνοπνευμάτων και ποτών, ά- πάντων εκ σταφίδος παρασκευαζομένων. Τον 16ον η 17ον μήνα από της δημιουργίας της επιχειρήσεως ταύτης, αριθμεί η Προνομιούχος, και εύρίσκειται εις το άληθώς καταπληκτικόν αποτέλεσμα, ότι έλυσεν οριστικώς το ζήτημα της βιομηχανικής καταγεραίας της σταφίδος, άφ' ου εντός του βραχυτάτου τουτου χρονικου διαστήματος, κατηνάλωσε μόν σχεδόν εξ ο- λοκληρου τα κολλοσσιατα αποθέματα του πα- ρελθόντος, εξησφάλισε δε οριστικώς ετησίαν βιομηχανικήν διάθεσιν 100 και πλέον εκατομ- μυρίων λιτρών "Ενετικων σταφίδος, ένφ' υπό τας δυσμενεστερας των συνθηκών τα εκ του Παρακρατήματος και των πλεονασμάτων ετήσια αποθέματα αυτης, δεν θα δυνηθώσι να υπερβάνωσι τα 90.

Και ούτω με τοιαυτα καταπλήσσοντα απο- τελέσματα από της βιομηχανικής άπόψεως αυτης η Προνομιούχος 'Εταιρία, με λελυμέ- νον το σοβαρόν αυτ ζήτημα της διαθέσεως των άκαθιμάτων της εις τιμας άριστας, εξησφα- λισμένη πανταχούθεν και εξασφαλίζουσα την ύπάρχουσαν σταφιδοπαραγωγήν, δια της εις ικανοποιητικας τιμας τοποθετήσεως του έμπο- ρικου ποσου άφ' ενός, και την καλήν βιομη- χανικήν διάθεσιν του παρακρατήματος άφ' ε- τέρου, εύρουσα εν άλλαις λέξεσι την λύσιν του Σταφιδικου προβλήματος και επιτυχούσα εκ των 300-320 εκατ. "Εν λιτρών του μέσου όρου της σταφιδοπαραγωγής, να έχη εξησφα- λισμένην εξωτερικήν μείν κατανάλωσιν 250- 260 εκατ. ετησίως, άρτίαν δε βιομηχανικήν διάθεσιν του παρακρατουμένου ύπολοιπου των 60-70, επιτυχούσα λέγομεν τουτων όλων, ηδη και πρό του πέρατος του δευτερου έτους από της ίδρύσεως της, θα ηδύνατο ίσως, έάν περι- έαυτης και μόνον έμερίμα και έάν απέδλεπεν εις το ίδιον συμφέρον μόνον, να σταματήση έως εδω και να αρχηται εισπράττουσα ετησίως εκ κερδών περί τα 6-7 εκατ. δραχμών, εξών τα 2-2 1)2 άφ' ην έμνον καθαρά ως μερίσμα των Μετοχών της. Διότι έως εκει, μέχρις αυτου του άπιστευτου σημείου, έχει φέρει την επιτυχίαν της.

"Αλλ' ειπομεν. Η επιτυχία του αντικειμε-

νικου σκοπου των κοινωφελών επιχειρήσεων, άποκείται κατ'εξοχήν εν 'Ελλάδι—και οί λόγοι άποτελοῦσιν ιδιαίτερον Κεφάλαιον, σχεσίον έχον με την κουφότητα του περιβάλλοντος όπερ καλειται Κράτος—άποκείται λεγομεν εις την συνειδήσιν και την αξίαν των προσώ- πων. Καί ότι εγέννησεν η αλτρουστική φιλοδοξία ενός ιδρύματος, ως η Τράπεζα 'Αθηνών και ότι εξεμαίευσεν η εξιδιασμένη διάνοξι ενός Πεσμαζόγλου και ενός Μά- τση, δεν ητο δυνατόν να σταματατήση έως εδω, ουδέ να άρκεσθη εις τα ύποκει- μενικα ώφέλη. Το όνειρον ητο μέγχ. Καί ότι επετείλεσεν η Προνομιούχος 'Εταιρία μέχρι της στιγμής αυτης, ητο ο πρόλογος μόνον του εργου της και του σκοπου της. Τα θεμέλια του σχεδιασμένου μεγάρου. Το όνειρον ητο φρεϊνον και ο σκοπός άλη- θώς εθνικός και μέγας. Διότι έάν δύναται αι βλίψεις τοιούτων εργων να συνοφισθώσιν εις λέξεις, οι ιδρυται και εργάται της Προνομιούχου 'Εταιρίας απέδλεψαν εις την θεμελίωσιν του εργου, όπερ θα φέρη την οικονομικήν ανόρθωσιν του τόπου τουτου. "Απέδλεψαν εις την δημιουργίαν της άλη- θούς και υγιούς προστασίας και άκτρο- φής και άνδρώσεως της εθνικής πλουτοπα- ραγωγής, δι' ης και μόνης προοδεύουσι τα έθνη. "Απέδλεψαν εις την κατά τοιούτον τρόπον διαρρύθμισιν του πολυτιμωτέρου προϊόντος της 'Ελλάδος, ώστε να κατα- στήσασιν ανάγκην της ζωής των διεθνών αγορών το προϊόν μας τουτο, να το εξευγε- νίσωσι, να αναγκάσωσι τας εξω αγοράς να αναγνωρίσωσι την μοναδικότητα αυτου, και αύριον μετά πέντε, μετά δέκα, μετά είκο- σιν έτη, καταθέτοντες την έντολήν των, να ειπωσιν εις το "Εθνος.

— "Εξετελέσαμεν τον προορισμόν μας και άπερχόμεθα. Δεν θα σας παρακρα- τούμεν πλέον ουτε ημεις ουτε το Κράτος 50 ο)ο εκ των εισοδημάτων της σταφίδος σας. "Φυτεύσατε άμπέλους, όπου χέρσος γη. Η σταφίς σας βαρύνει τώρα με χρυσόν. Ο Εύρωπαίος, ο "Αμερικανός, ο "Αφρικα- νός, ο "Ιάπων, ο Κινέζος, έχουσιν ανάγκην της σταφίδος σας, όπως έχουσιν ανάγκην του άρτου. Του εδημιουργήσαμεν την στα- φίδα ως ανάγκην αναπόσπαστον της ζωής του. Διδετε σταφίδα και συνάζετε χρυσόν. Το προϊόν σας έτοποθετήθη.

Και να προσθέσωσιν ακόμη. — "Ιδού που άγει η εργασία και η με- λέτη και η μέριμνα. Στραφήτε και εις τα άλλα προϊόντα της 'Ελληνικής γής. Πω- λούμεν τον σίδηρον και τον μόλυβδον και τα μέταλλα άτινα μας δίδει η μήτηρ μας γη, ως χύμα και τα αγοράζομεν ως χρυσόν. Εκμεταλλεσθητε τα και πωλήσατέ τα ως χρυσόν. Καί εκμεταλλεσθητε τους Θεσσα- λικούς κάμπους και τα Βοιωτικά πεδία και τας ειθώλακας Φθιωτικώς λειμώνας και τας ιγθωβορίθη παράλια, και τα δάση των "Αγραφών και της "Ινδου και τας ποιμνιοθυσκάς της Πελοποννήσου και της Στερεάς, και τας κτηνοτροφικας ήμων εκτάσεις. Μη μς σιτίζουσιν οι Βούλγαροι και οι Ρουμάνοι και οι Ρώσοι και οι "Α- μερικανοί. "Εχομεν να σιτίσωμεν και έκυ- τούς και τους άλλους.

Και να δώση ούτω το ύπόδειγμα της άνορθώσεως της πλουτοπαραγωγής και της Γεωργικής εκμεταλλεύσεως της χώρας.

"Ιδού ο δρόμος της, ο δρόμος εις όν χω- ρεί ηδη η Προνομιούχος 'Εταιρία.

Χωρεϊ πλησίστιος, με τα Πρακτορεία και τους ανταποκριτάς και τους εργάτας της ιδέας και των σκοπών της ους παντα- χού κατέσπειρεν, εις την "Ιαπωνίαν, εις την Κίαν, εις την "Αμερικήν, εις τον Καναδών, εις την "Αγγλίαν, εις την Γερ- μανίαν, εις την "Αυστραλίαν, εις την Αίγυ- πτον. Με το χύμα της, όπερ αφειδώς δα- πανή εκ των ιδίων αυτης κερδών και εισο- δημάτων δια την επίβολήν της ιδέας της —και του όποιου την χρησιμότητα, ηλθε —άλλοίμονον εις τον εθνικόν μας εγκέφα- λον—να τη διαμφισθητήση σήμερον... **Το Κράτος!**

Πολύπονος επεκτείνας εις τα τέσσαρα σημεία του όριζοντος τους πλοκάμους του δια να εισαγάγη την σταφίδα, δια να τη γνωρίση δια να την επιβάλη. Και να την επιβάλη. Διότι επιβάλλοντα τα προϊ-

όντα του είδους της σταφίδος μας και ά-
παξ επιβαλλόμενα, δεν άποσπώνται πλέον.
Διά να την επιβάλλη έκτοπιζούσα άλλα
προϊόντα, τώως αντίπαλα.

Τά πρώτα αποτελέσματα ήρξαντο έκδη-
λούμενα ευχάριστα, ευόλινα, αγαθά.

Και ή Προνομιούχος Έταιρία, μόλις εί-
σήλθεν εις τό τρίτον έτος των έργασιών της.

Άριστοι οίονοι ευοδούσι και τό έργον
της και τόν σκοπόν της, αλλά και τό Κρά-
τος και τό Έθνος και τά άτομα δέον να
διατελώσιν εν επιγνώσει του σκοπού αυτού
και του προορισμού αυτών και του ωφελί-
μου αυτού. Διότι ίσως άγνοούσιν αυτόν.
Διότι διατελούσιν ίσως εν πλάνη οι πολλοί,
έκ της άγνοίας τίς περιλαμβάνει ό άπλόους ού-
τος τίτλος της Προνομιούχου Έταιρίας.

Και ή άγνοια είναι πάντοτε επιβλαβής,
και ιδίως προκειμένου περι κοινωνιων και
έθνωφελων ζητημάτων.

Δέον πάντες να γνωρίζωσι τί επιδιώκει
και τί άποσκοπεί ή λεγομένη Προνομιούχος
Έταιρία και τί αξίζουσι και ποιαν επιβο-
λήν και ποιαν θέσιν δέον να έχωσιν εις την
κοινήν συνείδησιν άνδρες, ως ό τεταγμένος
έπι κεφαλής της Έταιρίας ταύτης Γενικός
Διευθυντής της Τραπεζής Άθηνών, ού εις
σκοπός της ζωής και της δράσεως, περι-
λαμβάνει εν τώσων μέγα έργον, όσον είναι τό
της Προνομιούχου Έταιρίας.

Διά τούτο και περι του μελλοντικού
τούτου έργου της Προνομιούχου Έταιρίας
θά επανέλθωμεν εις τό προσεχές φύλλον,
συνεχίζοντας την μελέτην μας. Θά δείξω-
μεν πλατύτερον τόν τελικόν σκοπόν της Έ-
ταιρίας και τά σημερινά μέσα δι' ών προ-
χωρεί εις τό έργον της. Άναγκάσιον διά
τά κοινά συμφέροντα, διά την σαφή επί-
γνωσιν αυτών, διότι—και τό λέγομεν με
έντροπήν—εις τόν σκοπόν της αυτών, εις
τό έργον της αυτών, εις την σταδιοδρομίαν
της αυτών, εύρίσκει σήμερα προσκόμματα
ή Έταιρεία, και τά εύρίσκει εκείθεν όπό-
θεν προσδοκώτο, μόνον άρωγή και άρω-
γή επιβεβλημένη.

Άλλ' είναι και αυτό δείγμα των και-
ρών και πιστοποιήσις μιας ιδέας ή οποία
όρχιζεί να καθίσταται άρχή πλέον Έθνική
ότι τό Κράτος αυτό διά να σωθή έχει ά-
νάγκην να σαρώση πών ό,τι έχει παλαιόν
και να αναβλήψη μόνον εις τούς νέους.

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΑΠΟ
ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΑΥΤΗΣ
ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ
(1827-1907)

(Συνέχεια έκ του προηγούμενου φύλλου)

Η σύστασις Ψαλτικής Σχολής εγένετο επί τώ
σκοπώ του καταστήσει γενικώς τάς μουσικάς
γνώσεις και τελειοποιήσει βαθμηδόν την ψαλτι-
κήν, ήτις, κατά την έκφρασιν του Β. Διατά-
γματος, οδωσώδως συνεργεί εις τόν ήθικόν έξευ-
γενησιν των ανθρώπων, και εις τόν καλλωπισμόν
του βίου.

Η σύστασις Ψαλτικής Σχολής δεν ήτο έργον
έμπνεύσεως ιδιωτών, άλλ' αυτής ταύτης της
Κυβερνήσεως, ήτις διαβλέπουσα ότι έφ' όσον δεν
ύπαρχει συστηματική σχολή προς διδασκαλίαν
της μουσικής ήτο άδύνατος ή εύρισσις καταλλη-
λων ψαλτών διά τάς εκκλησίας, ως και ό καταρ-
τισμός χορωδίας προς έκτέλεσιν καταλλήλων
ψαμάτων επί ταίς διαφοραίς εθνικαίς εορταίς,
υπέβαλε προς ύπογραφήν διάταγμα προς τόν
Όθωνα, διά του οποίου διατάσσεται ή σύστασις
αυτής, και όπερ ό Όθων ευθύς έσπευσε να έγ-
κρίνη διά της ύπογραφής του.

Τό περί ου ό λόγος Διάταγμα είχεν ως εξής:

Διάταγμα
Περι συστάσεως Ψαλτικής Σχολής
ΟΘΩΝ
Έλέω Θεού, Βασιλείς της Ελλάδος

Εις τά Διατάγματα περί στοιχειώδους και ύψη-
λής εκπαίδευσως ελάβομεν ήδη την άνήκουσαν
πρόνοιαν και περι αναπτύξεως των μουσικών γνώ-
σεων. Διά να καταστήσομεν όμως αυτές γενικάς,
και διά να τελειοποιήσομεν βαθμηδόν την Ψαλτι-
κήν, ήτις συνεργεί ουσιασώς εις τόν ήθικόν έξευ-
γενησιν των ανθρώπων, και εις τόν καλλωπισμόν
του βίου, μετά την γνωμοδότησιν της επί των

Έκκλησιαστικων Γραμματείας άπεφασίσαιμεν και
διατάτουμεν τά ακόλουθα.

1) Συσταίνεται εις Άθήνας σχολήν ψαλτικής
εις τό όποιον εμπορούν να διδάσκονται άνεξόδως
όσοι έχον κλίσην εις την ψαλτικήν ιδίως εις την
χορωδίαν.

2) Τα έξοδα του σχολείου τούτου της ψαλτικής,
ήτοι διδάσκαλοι και τά αναγκαία της μουσικής,
θέλον πληρόνεσθαι παρά του Έκκλησιαστικού
Ταμείου. Τό αναγκαίον οίκημα θέλει προσδιορισθί
εις εν των δημοσίων διδασκικών καταστημάτων
άνεξόδως.

3) Οι μαθηταί του σχολείου της ψαλτικής είναι
όποιοιδήποτε να συμπράττωσιν άμισθί εις τούς
γενομένους ψαμούς εις τάς εκκλησίας και εις τάς
χορωδίας εν καιρώ εθνικών εορτών.

4) Η επί των Έκκλησιαστικων και της Δημο-
σίας Εκπαίδευσως Γραμματεία επιφορτίζεται να
ένεργήση την σύστασιν εθνικής μουσικής Έται-
ρίας προς διάδοσιν μουσικών γνώσεων εις τό έσω-
τερικόν, και εν ταύτφ προς βελτίωσιν της εις εύ-
σέβειαν τώσων συντελοήσεως εκκλησιαστικής ψαλτι-
κής, ώστε να αναγεννηθί πάλην ό περι μουσικής
ζήλος των παλαιών Έλλήνων.

5) Τό παρόν Διάταγμα θέλει δημοσιευθί υπό
της εφημερίδος της Κυβερνήσεως. Η επί των
Έκκλησιαστικων Γραμματεία επιφορτίζεται την
έκτέλεσιν αυτού.

Έν Άθήναις την 26 Ιανουαρίου (7 Φεβρουα-
ρίον 1837.)

Έν όνόματι και κατ' ιδιαιτέραν διαταγήν της
Α. Μ. του Βασιλέως.

Τό Υπουργικόν Συμβούλιον
Αρμαντοπεργ, Ι. Ρίζος, Σμάλτε, Δρ. Μανούλας,
Α. Γ. Κριεζής, Γ. Λαοάνης

Η άνωτέρω σχολή ήρχισε λειτουργούσα από
της 2ας Δεκεμβρίου ίδιου έτους, όπότε διά της
υπ' άρ. 25,878 Βασιλικής άποφάσεως, διορι-
σθησαν διδάσκαλοι εν αυτή ό Ζαφείριος Α. Ζα-
φειρόπουλος και ό ιεροδιδάκκος Θεόκλητος, εξ
ών ό μέν πρώτος ως τακτικός διδάσκαλος ό δε
δευτέρος ως βοηθός αυτού συνεργάζόμενος μετά
του πρώτου κατά πάν όνι άφορφή την καλλιέργειαν
της τέχνης ταύτης και την βελτίωσιν αυτής.
Κατάστημα παραδόμενον προσωρινώς ύφισθη τό
Βασιλικόν Διδασκαλείον, όπου προς άκρόσασιν του
μαθήματος, παρά τούς σπουδάζοντας εις τό Διδα-
σκαλείον, είχε ελευθέραν είσοδον έκαστος των βο-
λουμένων να μαθητευθί την μουσικήν. Άμφότεροι
οι διδάσκαλοι ύπεχρεώοντο να χροσστατώσι
κατά τάς επισήμους ήμέρας εις την καθεδρικήν
εκκλησίαν της πρωτευούσης.

Φαίνεται όμως ότι ή περί ής ό λόγος σχολή
ουδόλωσ έξυπνέτησε τόν σκοπόν δι' όν ιδρύθη,
διότι έκτοτε ουδείς λόγος εγενετο περι αυτής,
ούτε και κερσόσι αυτής άνεφάνησαν άργότερον εις
κανέν μέρος.

Εύτυχώς κατά την εποχήν αυτήν άφίκετο
έκ Κερκυρας ό Δημήτριος Α. Διγενής, προσ-
κληθείς υπό της Κυβερνήσεως όπως οργανώση
Στρατιωτική Μουσικήν Σχολήν, ήτις όμως μόλις
κατά τό έτος 1843 κατωθώθη να συσταθί, και
της οποίας, ως θέλομεν ιδίη κατωτέρω, ή διευθύν-
σις άνετέθη εις άλλον και ουχι εις τόν επί
τούτω κληθέντα Διγενήν.

Ο Διγμ. Διγενής εδιδάχθη την μουσικήν κατ'
άρχας μεν υπό του Μαντζάρου, ούτινος επ' άρ-
κετόν ύπήρξε μαθητής, άποπεράτωσε δε τάς
σπουδάς του εις Ιταλίαν, ένθα μετέθη μετ'
αυτού του διδασκάλου του Μαντζάρου.

Ο Διγενής έλθών εις Άθήνας διορίσθη κα-
θηγητής της μουσικής εν τή εν Αίγινη Στρα-
τιωτική Σχολή των Ευελπίδων, ένθα επί σειράν
έτων εδίδασκε αυτήν. Όμοίως εδίδασκε την μου-
σικήν άργότερον και εν τφ Πολυτεχνείφ ως και
τω Διδασκαλείφ.

Ο Διγενής άπέθανεν εν Άθήναις περί τό
1880, συνθέσας πλείστα όσα μουσικά τεμάχια,
εξ ών εν περιεσώθη μέχρι της σημεριν και θά
εξακολουθήσιν οι τόν αυτοί να ύπενθυμιζώσι
τόν πρώτον Έλληνα μουσικόν, τόν εργασθέντα
υπέρ της διαδόσεως της μουσικής εν Ελλάδι,
εφ' όσον θά υπάρχη Έλληνικόν Βασιλείον.

Τό τεμάχιον τό όποιον ή μουσική ανακρούει
κατά την διέλευσιν της Σημαίας και τό όποιον
οι πρώτοι θαμώνες της δενοζοστοιχίας των Ά-
θηνών άκούον άνεπαρόμοιον εις την άλλαγή,
της φρουράς των Άνακτόρων, εινε σύνθεσις του
Διγμ. Διγενή. Ο Όγμος της Σημαίας ετονίσθη
υπό του Διγενή κατά τό 1855.

Ο Διγενής εδίδεχε την μουσικήν εις πολλούς
έκ των νέων της εποχής εκείνης μεταξύ των
όποιων και εις τόν Άλέξ. Κατακουζηνόν, περι
ου θέλομεν πραγματευθί έκτενώς κατωτέρω.

(Άκολουθεί)

Θεόδ. Ν. Συναδινός

Ο κ. Ν. Λεβίδης ό διαπρεπής πολιτευτής Άτ-
τικής και Πρόεδρος της Βουλής, ό όποιός εν
ταίς τόσαις άσχολίαις του δεν παύει να παρα-
κολουθί μετ' ένδιαφέροντος πσαν φιλολογικήν
και ιστορικήν μελέτην, άπέστειλε προς τόν κ.
Θ. Συναδινόν την εξής επιστολήν :

Άξιότιμε Κύριε,
Συγαίρω επί τη ώραίς μελέτη περι μουσικής
εν Ελλάδι.
Επειδή βλέπω, όν θέλετε γράφει και περι του
πρώτου θεάτρον, έν πρόκειται περι του Έλληνι-
κού, δύνασθε να ιδήτε και ιδίην μου μελέτην εν
τη «Έστία» «Αί Άθήνα πρό ήμίσεως αιώνος. Τό
Έλληνικόν θέατρον εν Άθήναις κατά τά έτη
1842ον και 1843ον, συνταχθείσασιν επί της βάσει έ-
πισήμων κειμένων, άπερ κίεωφ. («Έστία» 3ην,

4ην και 6ην Μαΐου 1900. Άνεδημοσίευσεν και ή
«Έστία» Βουκουρεστίου).

Και πάλη συγαίρω εκ καρδίας, διότι διαφω-
τίσετε μετά μεγίστης επιμέλειας ζήτημα σπουδαίον.

Υμέτερος θεράπων
Ν. Λεβίδης
Πρόεδρος της Βουλής

ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

Τ' ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ κ. ΝΙΚ. ΛΕΒΙΔΟΥ

Άλλ' είνε είνε μόνον πολιτικάι σελίδες; Η
πιστοτέρα και άθθεντικότερα και γλαφυρώτερα
και βαθύτερα ίσως άναπαράστασις του πολιτικού
βίου, της πολιτικής ιστορίας της Ελλάδος; της
τελευταίας τριακονταετίας; Η και κοινωνικάι σε-
λίδες; Στενώτατα σχετιζόμενα, άναπόσπαστοι
άπό τάς πολιτικάς, συμπεληροσάει εν γραφική
άλληλουξία και με ζύψ παρατηρητικόν και είρον
πολλαχού όμμα αί δευτεραι σελίδες τάς πρώτας;
Η μάλλον επάγωγός και εύχρους εξεικόνισις της
άνωτέρας κοινωνικής ζωής των Άθηνών, εν ή
Αύλαί και Πρεσβείαι και Υπουργεία και θάλα-
μοι και αίθουσαι πολιτικών ενάλλασσονται εν
ποικιλίαι εικόνων, σκηνών, επεισοδίων, συνδια-
λέξεων, γεγονότων, σχολίων, παρατηρήσεων
Βασιλέων, Υψηλοτήτων, Έξουσάτων Κυρίων
και Κυρίων επί των τιμών και μη, ζένων και
Έλλήνων, ζωγράφισμα με χρωστήρα άληθούς
καλλιτέχνου όξέως αλλά και ψυχραίμως βλέπον-
τες και φωτογραφούντος με τόν φακόν του όφθαλ-
μού εις την ψυχήν αυτου ως εις άπαραμίλλον
φωτογραφικήν πλάκα την ύψηλήν κοινωνικήν
ζωήν των Άθηνών την συυφασμένην με τά
σημαντικώτερα και κορισμώτερα πολιτικά και
έθνικά γεγονότα τά άπό του 1879 και μέχρι ση-
μερον; Τί όνόματα και τί φρεσιγνωμίαι δεν
παραλύουσιν ως εν καλειδοσκοπίφ διά των
ζωντανών τούτων σελίδων αί όποία ήμέραν τινα
θ' άποτελέσουν την πολυτιμώτεραν άν μη ίσως
μοναδικήν συμβούλην εις την πολιτικήν ιστορίαν
της Ελλάδος και του Έλληνισμού! Τί γεγονό-
τα και τί έγγραφα έπίσημα. Άθήναι—Έλλάς—
Μακεδονία—Κρήτη—Πόλεμος—Έπεισόδια δι-
πλωματικά—Στρατός—Στόλος—Βασιλεύς—
Διόδοτος—Πρίγκιπες—Διπλωμάται—Οι άλλοι
πολιτικοί—Άξιωματικοί όπλαρχηγοί—Πρεσβευ-
ται και άλλοι ξένοι διπλωμάται—Κυρίαί των
τιμών και πρέσβειραι—Γεγονότα άγνωστα όλως
έν μέσασιν Άθηναις και εν ύψηλοτάτοις κύλοις,
γνωστά μόνον εις 2—3 πρόσωπα, τά όποία γε-
νόμενα γνωστά θά προκαλέσου θάμβος και κατά-
πληξιν. Άπαραμίλλα επεισόδια ήρωϊσμού κατά
τόν πόλεμον, εις τάς άκτάς της Μακεδονίας και
τούς βράχους της Κρήτης. Διότι άπομνημονεύματα
τά όποία συγγράφει ό έξ Άττικής επιφανής πο-
λιτικός και πρόεδρος της Βουλής κ. Ν. Λεβί-
δης υπό την διαύγειαν της άπεράντου γαλήνης
του όρίζοντος της Κηφισίας είνε προωρισμένα
όχι μόνον να χύσουν άπλετον φώς εις την πολι-
τικήν ιστορίαν της χώρας κατά την άπό του
1879 και έντευθεν εποχήν καθορίζοντα με δο-
κουμένα τά γεγονότα και τάς εθύννας ιδίως του
έτους του πολέμου και άποτελούσιν την άσάλευ-
τον βάση σοβαράς εργασίας εις τόν ιστορικόν του
μέλλοντος, αλλά και να έξεγείρωσι εις την ψυ-
χήν του Έλληνικού λαού και του έθνους συμ-
παντος έξόχως φιλοπάτριδα αϊ-θήματα και να
προκαλέσουν άληθώς ρίγη και δάκρυα πατριω-
τικά διά της άναμνήσεως και άθθεντικώς και
μετ' άγνώστων επισήμων πληροφοριών περιγρα-
φής γεγονότων και επεισοδίων κατά την επο-
χήν του πολέμου και της Κρητικής επανάστασεως
επεισοδίων, γεγονότων άκόμη όλως άγνωστων
διά τά όποία ό έλληνισμός άπας δύναται να
ύπερηφανεύεται έναντι του κόσμου όλου.

Άλλά πότε θά ίδου τώ φώς τ' «Άπομνη-
μονεύματα» του κ. Λεβίδου εκ των όποιων έχει
ήδη συγγράφει ό γαλκέντερος άνήρ επτά όλους
όγκώδεις τόμους; Ζήτημα του μέλλοντος! Διότι
δεν θά ήτο ίσως συμφέροσιν και άκίνδυνος εις
πολλούς ή άπό τούδε δημοσιεύσει των! Άλλά
τίς οίδε έάν πολιτικάι περιπέτειαι και άνάγκαι
έθνικαί δεν καταστήσουν τήν δημοσιεύσιν των
και ζήτημα άν όχι του παρόντος, αλλά του προ-
σεχούς τουλάχιστον μέλλοντος.

ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

—Πρόεδρος άθλητής.

Ο Πρόεδρος αυτός είνε ό άμερικανός πρόεδρος
των Ηνωμένων Πολιτειών Ρούβελτ ό όποιός
άφου έδειξε την διπλωματικήν του Ικανότητα και
την προς την ειρήνην του κόσμου άγάλην του,
καταλήγει τώρα τόν κόσμον με τόν άθλητικόν
του. Πρό όλίγον είχόμεν κάμει λόγον του στοιχί-
ματος του εις τό Λόνον—έννυν με τόν επίσκοπον του
Λονδίνου. Ονομαστοί και οι δύο παίκται.

Μετά ταύτα εξέπληξε όλως με την σωματικήν
του ρώμην εις τό εν Λουζιτανία κρηνη άρκουδόν.
Τώρα έβάδισσε να κουράση στα σωστά τούς σω-
ματοφύλακας οι όποιοι τον συνοδεύουν εις τίς κι-
νήσεις του.

Την άλλην εβδομάδα δύο συνεχή άπογεύματα ό
περιπατός του ύπήρξεν ένας δρόμος τριάντα μιλίων
και την άλλην Κυριακήν έώρτασε την 49ην επέ-
τειον της γεννησεώς του με ένα περιπατόν, είκοσι
μιλίων με ραβδαίαν βροχήν.

Και οι Άμερικανοί, άνθρωποι του σπόρτ, είνε
όπερηφανοι με τέτοιον Πρόεδρον.

—Διά τούς κωφάλαλους.

Άγγέλλεται εκ Παρισίων ότι ό εκεί Ιατρός δόκτωρ
Μοράξ υπέβαλεν εις την Ακαδημίαν της Ια-
τρικής εν εργαλίον της εφευρεσεώς του προς θε-
ραπείαν των κωφάλαλων παιδικής ηλικίας.

Η συσκευή ονομάζεται σειρηνικόν φωνήν, και
επανέθανε καταληκτικώς τόν ήχον της φωνής.
Μετά εξ εβδομάδων έλίμονον άσκησιν με τό εργα-
λείον, όλα τά παιδιά άνεξαρτέως άκούουν τούς
ήχους, και έπειτα από όλίγον διάστημα τούς ελα-
ναλαμβάνουν.

Ο δόκτωρ Μοράξ βεβαίσι ότι πολλαί όλίγα
περιπτώσεις του παρουσιάσθησαν παιδων άνάτως
κωφάλαλων, και ότι ό όριθμός τούτων δύναται να
περιορισθί πολύ εις τό μέλλον ενν εγκαίρως λη-
φθώσι τα μέτρα.

—Λοιπόν... καπνός ήν και διε- λύθη ό άσύρματος τηλεγρα- φος...

Επειτα από τόσας τελειοποιήσεις, άπό την σύ-
στασιν της Έταιρίας Μαρκόνη διά την πρα-
κτικήν εφαρμογήν του ασύρματος, ίδού δι ενος
αυστριακού μηχανικός εφευρε μέσον να κατα-
στέρη τόν ασύρμον εν καιρώ πολέμου. Ο εφευ-
ρέτης ήλθοι ότι με την εφευρεσίον του θά καταστήη
άχρηστον πσαν συσκευήν ενεργούσαν εις άκτίνα
700 μιλίων. Η εφευρεσίς του συνίσταται μόνον
άπό ένα περιστροφικόν πύργον έχοντα εις την
άκρον έννά ηλεκτρικώς συσκευής εξ ών έκοφεθο-

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΜΟΥΣΑ

ΕΙΣ ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΤΩΝ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΩΝ PRINCE

Ευχαριστώ, πανώρησις μου Παρθέναις,
Γιά την προχθεσινή σας συντροφία
Πού μοδπάτε οάν Μούσαις εμπνευσμέναις
Τραγούδια ποδχαν τόσην ώμορφιά!

Κυττώντας τά δροσόλουστά σας νεράτα,
Σαν άνθη κι' αυτά τάβλεπα ν' άνθούν
Κι' ευχθήην ναίαι πάντοτε δροσάτα
Χωρίς ποτέ κι' αυτά να μαρανθούν!

Σας ήκονα κι' ή Μούσα μου πετούσε
Στους ούθανούς με πτέρυγας χρυσάς
Κι' ενφ τόσους άγγέλους συναντούσε
Δεν εύρισκε κανένα οάν και οās!

Πού νάβρη τό περιφρανό σας σώμα
Πού τόσαις χάραϊς γύρω του σκορπή;
Πού νάβρη τό ροδόκρομφ σας χρώμα
Πού πάντα και παντού λαμποκοπή;

Πού νάβρη οάν της Ρόζας τά ματάκια;
Πού νάβρη οάν της Δίξας τά μαλλιά;
Πού νάβρη οάν της πρώτης τά χειλάκια;
Πού νάβρη οάν της άλλης την λαλιά;

Πού νάβρη τέτιο νόστιμο ζευγάρι;
Πού νάβρη τέτοιαις Κόραις ζηλευταίς
Πού νάχουν 'στό κορμί των τόση χάρι
Και 'στην καρδιά των τόσαις άρεταίς;

Η Μούσα μου του κάκου προσπαθούσε
Να βρη τέτιο κορίτσια ζηλευτά
Κι' εφ'όσους 'στους τόποις του πετούσε
Πώς δεν θά δη ποτέ της οάν κι' αυτά!

Αυλήθη πώς οās άφρησε κι' άνέβρη
Να δη και τ' ούρανού την καλλονή
Κι' όλόχαρη 'στό πλάι σας κατέβρη
Κι' εθαύμαζε την θεία σας φωνή!

Αν ήρχοντο μαζί της τ' άγγελούδια
Μ' αυτά του Παραδείσου τά πουλιά
Κι' αν ήκουαν τ' άθώα σας τραγούδια
Θά ζήλευαν την θεία σας καλιά!

Μά πού πολύ θά ζήλευαν άκόμη
Τούς τόσους της ψυχής σας θησαυρούς
Και θάβαζαν 'στην ώμορφία σας κόμη
Στεφάν. υς μυροδόλους και λαμπρούς!
Κύπρος 'Ιωάννης Περούσις

ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

—Πρόεδρος άθλητής.

Ο Πρόεδρος αυτός είνε ό άμερικανός πρόεδρος
των Ηνωμένων Πολιτειών Ρούβελτ ό όποιός
άφου έδειξε την διπλωματικήν του Ικανότητα και
την προς την ειρήνην του κόσμου άγάλην του,
καταλήγει τώρα τόν κόσμον με τόν άθλητικόν
του. Πρό όλίγον είχόμεν κάμει λόγον του στοιχί-
ματος του εις τό Λόνον—έννυν με τόν επίσκοπον του
Λονδίνου. Ονομαστοί και οι δύο παίκται.

Μετά ταύτα εξέπληξε όλως με την σωματικήν
του ρώμην εις τό εν Λουζιτανία κρηνη άρκουδόν.
Τώρα έβάδισσε να κουράση στα σωστά τούς σω-
ματοφύλακας οι όποιοι τον συνοδεύουν εις τίς κι-
νήσεις του.

Την άλλην εβδομάδα δύο συνεχή άπογεύματα ό
περιπατός του ύπήρξεν ένας δρόμος τριάντα μιλίων
και την άλλην Κυριακήν έώρτασε την 49ην επέ-
τειον της γεννησεώς του με ένα περιπατόν, είκοσι
μιλίων με ραβδαίαν βροχήν.

Και οι Άμερικανοί, άνθρωποι του σπόρτ, είνε
όπερηφανοι με τέτοιον Πρόεδρον.

—Διά τούς κωφάλαλους.

Άγγέλλεται εκ Παρισίων ότι ό εκεί Ιατρός δόκτωρ
Μοράξ υπέβαλεν εις την Ακαδημίαν της Ια-
τρικής εν εργαλίον της εφευρεσεώς του προς θε-
ραπείαν των κωφάλαλων παιδικής ηλικίας.

Η συσκευή ονομάζεται σειρηνικόν φωνήν, και
επανέθανε καταληκτικώς τόν ήχον της φωνής.
Μετά εξ εβδομάδων έλίμονον άσκησιν με τό εργα-
λείον, όλα τά παιδιά άνεξαρτέως άκούουν τούς
ήχους, και έπειτα από όλίγον διάστημα τούς ελα-
ναλαμβάνουν.

Ο δόκτωρ Μοράξ βεβαίσι ότι πολλαί όλίγα
περιπτώσεις του παρουσιάσθησαν παιδων άνάτως
κωφάλαλων, και ότι ό όριθμός τούτων δύναται να
περιορισθί πολύ εις τό μέλλον ενν εγκαίρως λη-
φθώσι τα μέτρα.

—Λοιπόν... καπνός ήν και διε- λύθη ό άσύρματος τηλεγρα- φος...

Επειτα από τόσας τελειοποιήσεις, άπό την σύ-
στασιν της Έταιρίας Μαρκόνη διά την πρα-
κτικήν εφαρμογήν του ασύρματος, ίδού δι ενος
αυστριακού μηχανικός εφευρε μέσον να κατα-
στέρη τόν ασύρμον εν καιρώ πολέμου. Ο εφευ-
ρέτης ήλθοι ότι με την εφευρεσίον του θά καταστήη
άχρηστον πσαν συσκευήν ενεργούσαν εις άκτίνα
700 μιλίων. Η εφευρεσίς του συνίσταται μόνον
άπό ένα περιστροφικόν πύργον έχοντα εις την
άκρον έννά ηλεκτρικώς συσκευής εξ ών έκοφεθο-

ΕΙΔΙΚΟΝ ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ
Χ. Π. ΣΚΑΛΤΣΟΥΝΗ
ΙΑΤΡΟΥ
Όδος Ζώνωνος 6 Α.

ΛΙΑΝ ΕΥΜΕΘΟΔΟΣ και παιδαγωγικώ-
Λατος Δημοδιδάκκος, άποβλέπων μά-
λιστα και εις την μόρφωσιν ήθους χριστού
παρά τούς υπ' αυτου διδασκόμενους, έχων δια-
φαισίμους ώρας ζήτηί παραδόσεις παρ' οίκογε-
νείαις. Η Διεύθυνσις της «Άληθείας» τον
συνιστά όλως ιδιαιτέρως και εκθύμως.
Πληροσφραί: παρ' τφ κ. Καλαμάκη, όδός
Άθηνάς άρ. 63.

ήλκοντα σπινθήρες διαφόρων δυνάμεως αι οποίαι θέλουσι φέρε ούγγονιν εις τας συσκευας και τα τηλεγραφήματα θα γίνη αδύνατον να αναγνωσθούν.

— Ποιος έγραψε τον Περιπλανώμενον Έβραϊον.

Μεταφράζομεν εκ του παρισινού «Ζιλ-Μπλάς». «Ξέρετε ποιος έγραψε τον «Περιπλανώμενον Έβραϊον;» Διάβολε! Ο Εγγένιος Σύν του οποίου πρό τινος δορυτάση ή πενηκονταετηρίς. Είπε λάθος. Ο «Περιπλανώμενος Έβραϊος» και δσον άφορη την ούσαν και την μορφήν, κατεσκευάσθη από ένα γέροντα Πολωνόν τον παππά Γαλέβσκι, κατά το θέρος του 1844. Ο καλός αυτός άνθρωπος εκάθητο κάθε μέρα εις το πεδίον του Άρσενος ύποκάτω του αυτού δένδρου. Έβγαζε εκεί έξω, χαρτί, καλαμάρι και πένα και έγραφε έως εις την δύση του ήλιου. Ο εδφνης Εγγένιος Σύν δεν έλαβε ει μη τον κόπον να βάλη επί κεφαλής του έργου το όνομά του.»

— Πρέπει να βράζεται το γάλα και πως βράζεται;

Ο πρώτανις της Ιατρικής Σχολής των Παρισίων συσταίνει να βράζεται το γάλα, θεωρών τοϋτο ως την πηγήν της φυματιώσεως όταν πινόμενον έβραστον προέρχεται από φυματιώσας άγελάδας. Αλλά πως βράζεται το γάλα, μέχρι ποίου σημείου; Περί τούτου ίδου τι λέγει ο ίδιος διακεκριμένος Ιατρός. Μεταφέρομεν τους λόγους του α-τολεξεί:

«Αι περισσότεροι οικοκυραι φαντάζονται ότι το γάλα είναι βρασμένον όταν άνέβηκε. Τοϋτο είναι καθ' ολοκληρίαν έσφαλμένον. Άρκοϋν 70 ή 80 βαθμοί να άνεβή το γάλα. Όταν το γάλα φθάνει εις αυτός τους βαθμούς το λεύκωμα το περιεχόμενον εις το γάλα πήγνυται και αναβαίνει εις την επιφάνειαν εις λεπτόν ύμένα που έμποδίζει τους άτμούς του γάλακτος να βγαίνουν έξω. Ο άτμος τότε εδρικούμεν έμπόδιον σηκώνει τον ύμένα αυτόν και κάνει το γάλα να ξεχειλίξη. Έάν δε τότε καταβείτε το γάλα από τη φωτιά, δύνανται να περιέχη άκόμη μικροοργανισμούς. Διά να βράση λοιπόν άληθινά το γάλα, πρέπει να σπάση κανείς την πέτρα αυτήν της κρέμας, δια να φύγη ελεύθερα ο άτμος, και να άφίνεται το γάλα να πάρη ένα ή δύο βρασίματα. Με άλλο λόγια συμπεραίνει ο διάσημος πρώτανις, πρέπει να βράση καλά.»

— Περίεργος σκηνή εις εξετάσεις εν τη Σορβόνη.

Εξητάζετο ο υιός του γεροισιατού Ζιζάρ δια να λάβη το πρώτον άκαδημαϊκόν δίπλωμα το ίσοδομαοϋν με το του τελειοφοϋτου του γυμνασίου. Ο νέος έγένετο δεκτός. Αλλ' ο πατήρ του ο γεροισιατής έπληρώσασ την Έπιτροπήν και εξήγησε να ίδη την βαθμολογίαν του υιού του. Έπειδή δε ο πρόεδρος έδήλωσε ότι τοϋτο δεν έπετρέπετο, ο γεροισιατής άρχισε να φωνάζη κατά του συστήματος των εξετάσεων και της άνεπαρκείας ενός των εξεταστών. «Ίδου, ειπεν, ο υιός μου που ξέριε λαμπρά τάγγλικά έλαβε βαθμόν 12. ενφ έλαβε 10 εις τα γεωμανικά που πολύ όλίγον γνωρίζει. Έγώ δε, προσέθεσεν, δεν έπεμβαίνω εδω ως πατήρ, άφου ο υιός μου έγένετο δεκτός άλλ' ως γεροισιατής. Η έπιτροπή εξέθεσε το γεγονός εις τον Πρύτανιν της Σχολής. Η επέμβασις βεβαίως εινε κατακριτέα, άλλ' δρα γε δεν έχει δικαίον ο γάλλος γεροισιατής, ότι αι εξεταστικά έπιτροπαι ξέρονν πολύ όλίγον τι κανουν και ή βαθμολογία των στηρίζεται ούχι εις γεγονότα άλλ' εις στιγμιαίαν εντύπωσιν;

— Φλέρ... Φλέρ... Φλεριανός!

Ανθη, Ανθη, Ανθοκόμος, Ανθοπώλης, Ανθοδέτης, Ανθοφιλοτέχνης! Ο άπαράμιλλος βασιλεύς των ανθέων εις την οδόν Σταδίου. Ο Φλεριανός! Εκείνη ή γοητεύουσα και έλκονσα εκθαμβά τα βλέματα προθήκη του τί κάλλος χρωμάτων τί μέθη άρωμάτων, τί δρόσος και άρμονία και καλαισθητος άβρότης! Το βράδυ της παρελθούσης Κυριακής μία ώραιότη έκθεσις ανθέων και πασινάδας εις την προθήκην του Φλεριανού έσταμάτα, ως ύψιστη δύναμις, δια βήματα όλων των κατερχομένων την οδόν. Ενόμιζε κανείς ότι τερόστιος μαγνήτης ήτο κάποιον εκεί μέσα ο υποίος ελίκυεν άκαταμαχητός τους θανμάζοντας και εντρυφώντας εις το κάλλος της εικόνας οφθαλμούς του αναριθμήτου πλήθους των διαβατών. Πολλοί έστέκοντο εις το άκκρον του πεζοδρομίου και άπελάμβανον ούτω εξ άποστάσεως το μοναδικόν θέαμα. Άλλοι άπ' επάνω από την βιτρίναν με καρφωμένους εις αυτήν τους οφθαλμούς των ως να ήθελον να ροφήσουν όλην την δρόσον και όλον το άρωμα! Ορολογιομάνεις ο Φλεριανός κατέλαβεν ήδη όριστικώς τα οκηπτρα του βασιλείου του Ανθους εν Αθήναις. Αι Αθήναι όλαι άπ' εκεί πέρονν την άμορφία και τα υδρα των ανθέων των και των στοίμοιων...

— Βασιλικά διασκεδάσεις.

Ο Λεοπόλδος του Βελγίου παίζει στο Παρίσι τον τυρφοπόνικα με την Κυβέρνησιν του. Τον κραεί δι' έπειρώσεως υποθέσεις του Κράτους, και αυτός φεύγει δια την Ιταλίαν, λέγων ότι θα γυρίση καλό Μάϊ.

Η βασίλισσα μήτηρ του Ιταλίας γυρίζει με το αυτοκίνητον και κοντά στην Σαλόν οι Μαργ εν Γαλλία έχασε εν Γαλλία έχασε ένα κεντημένο πολυτίμο πανωφόρι. Έπλήρωσε κήρυκα να κοινοποιήση το χάσιμο και ένας κάποιος Κράκεν με δώδεκα παιδιά που το εδρε έλαβε 500 φράγκα και αυτόγραφον επιστολήν της Μαργαρίτας.

Σταχυολόγος

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

— Πρέπει να μετριάσετε τον άγέρωχον χαρακτήρα σας προς τους συναδέλφους σας, ειπεν ο διευθυντής ενός θεάτρον εις την πρώτην ήθοποιόν. — Αλήθεια! άπήνησεν αυτή. Δεν είμαι εγώ ο άδότηρ του θεάτρον; — Λαμπρά! θυμηθήτε λοιπόν ότι δεν είσθε άκίνητος άδότηρ.

Εις την Γερμανίαν. Η χήρα ενός άξιωματικού λαβοϋσα δικαίωμα συντάξεως της 15 Σεπτεμβρίου παρουσιάζει πιστοποιητικόν του δημαρχου της θηλοήτος ότι αυτή είναι έζωσα. Ο ύπάλληλος οσβαρά. Το πιστοποιητικόν αυτό δεν κάνει! Η χήρα. Και τί σχέδιο πιστοποιητικόν θέλετε κύριε; Ο ύπάλληλος. να πη που ζούσατε την 15 Σεπτεμβρίου. Δίδει ο δήμαρχος δηλώνει ότι έζούσατε σάς 21...

Ο Θεόδωρος. Όλα πάνε λαμπρά άγαπητή μου. Αντάμωσα τον πατέρα σου και πιαστήκαμε φέλοι δια μάς. — Μάλιστα προχώρησα τόσοσ ώστε να μου ζητήση να του δανείσω και 300 δραχμάς. Είμαι βέβαιος τώρα που δεν θα μου άρνηθη το χέρι σου. Η Διλή. — Θεόδωρε. Πιστεύω την έπαθεσ. Ο παπάκης μου μίλησε δια τας 300 δραχμάς και μου έπε που θάκανα καλά να οε λημονήσω γιατί πετάς πολύ εύκολα τον παρθ σου.

Ο δάσκαλος. Έάν ο φίλος Ν. δανείζεται χίλια φράγκα και ύπόσχεται να δώση εκατόν τον μήνα, πόσα θα χρωστέαι μετά δέκα μήνες; Ο μαθητής άμέσως. Χίλιες δραχμές. Ο δάσκαλος. Διν ξέρεις γρη άριθμητική. Ο μαθητής. Μπορεί άριθμητική να μη ξέρω άλλα ξέρω καλά τον φίλο μου.

Αι καλαι φίλοι: — Ο θεός ο καθηγητής μου χαρίζει πάντοτε την ήμέραν της εορτής μου ένα ώραον χρυσοδεμένον βιβλίον, λέγει ή γεροντοκόρη προς την φίλην της. Και εκείνη μετά κακεντρεχείας. — Τότε λοιπόν πρέπει να έχης πλουσιωτάτην και ποικιλωτάτην βιβλιοθήκην.

Περίεργος γνωστοποίησις. Μίθυσος δεδοκιμασμένης άντοχής ζητεί θέσιν δαρμαστοϋ κρασιών.

Εκείνος: — Δεσποτινίς δέχσεσθ την χείρα και την περιουσίαν μου; Εκείνη: — Όχι! Η πρώτη εινε πολύ βαριά. Η δευτέρα πολύ έλαφά. (Από το Tit-Bits)

Η ΚΥΚΛΑΔΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ

Το φιλόνομον και προοδευτικόν στοιχείον των ένταϋθα διαμενοντων συμπολιτών ήμών Κυκλαδιτών όλως άθροϋβως και προς ύποστήριξιν των γενικών συμφερόντων των νήτων των Κυκλάδων συνήλαθεν επανειλημμένως δια των Προέδρων των ένταϋθα Κυκλαδικών σωματείων εν αίθουση του Δυκείου του κ. Κ. Διαλησημά και υπό την π. οεδρίαν του άξιότιμου κ. Ιακώβου Καγκάδη, έφέτου και Προέδρου του «Κεντρικού Συλλόγου των Τηνίων εν Αθήναις», προέβη εις την σύστασιν Κυκλαδικής ένώσεως, συντάξασα και ψηφίσασα κατ' άρχην σχέδιον καταστατικου, ούτιος ή όριστική ψήφισις θέλει γείνη μετά την μερικην τοιάυτην υπό των καθ' έκστα Κυκλαδικών σωματείων. Επί τη ευκαιρία της συστάσεως της ως άνω ένώσεως μεγαλοσηπέες παρετέθη γεϋμα εν τω ξενοδοχείω «Μέγας Αλέξανδρος» την παρελθούσαν Κυριακήν, καθ' ο διάφοροι άντηλλάγησαν περι τοϋ τρόπου της λειτουργίας της ρηθείσης ένώσεως γνώμη παρά των συνυπαίτουμένων εν αις διεκρίνοντο οι αξιότιμοι συμπολιται ήμών κ. κ. Ι. Καγκάδης, Κ. Διαλησημάς, Δ. Γεωργαντόπουλος, Ν. Νώε, Αντ. Μάτεσις, Βαλέττας, Κοσμάκης, Βαφίας, Βλαδιανός, Ι. Μοσχονάς, Ν. Μαυράκης, Κ. Βιδάλης, Κυταριόλος, Έλευθερίου, Καίρης, Γαβαλάς, Κ. Πολύδωρος, Κουφάκης και έτεροι σημανίνοντες Κυκλαδίται.

Η συστάσα «Κυκλαδική Ένωσις», ύπομνησκει ήμιν τας πάλαι ποτε ίδρυμένας Άμφικτυονίας. Επί τούτω έπιφυλασσόμενοι όπως βραδύτερον εκτενάωσ πραγατευθώμεν περι τοϋ άριστου τούτου σωματείου, συγχάριζομεν από κερδίας τους φίλους Κυκλαδίτας, διότι εν τη διακινούση αυτούς φιλοπατρία προέβησαν εις σύστασιν τούτουσ σοβαρά συλλόγου, μέλλοντος πολλάς ανάγκας των ώραιων νήτων των Κυκλάδων να πληρώση άνευ προσφυγής προς τρίτον και δη άνευ της ύλικής Κυβερνητικής άρωγής.

ΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

ΠΟΣΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ;

Έξ άφορμής της χθεσινής άπογραφής

Η «Αλήθεια» προτείνει εις τους συνδρομητίς και άναγνώστας αυτής τον εξής διαγωνισμόν. Ο άπαντών άκριβώς ή οι άπαντάντες άκριβώς εις όλας τας ερωτήσεις μας θα λάβωσι διάφορα βραβεία. Έλλείψει άκριβούς άπαντήσεως θέλουσι βραβευθή οι περισσότερον πλησιάζοντες εις την άκριβή άπάντησιν πασών των ερωτήσεων ή μέρους αυτών. Το είδος των βραβείων καθώς και ο άριθμός αυτών θέλουσι καθορισθή προσεχώς. Αι άπαντήσεις δέον να έχουν φθάση εις το Γραφείον μας δια τους εν τω Έσωτερικφ μέχρι της 15ης Δεκεμβρίου και δια τους εν τω Έξωτερικφ μέχρι τέλους του έτους.

Ίδου αι ερωτήσεις μας

Α) Νομίζετε ότι ο πληθυσμός του Κράτους, από όλες τας μεταναστεύσεις, νύξησεν άπό τής προηγουμένης άπογραφής οτε ήτο 2.155.806 και πόσον;

Ποίος δηλαδή θα εινε ο όλικός πληθυσμός του Κράτους;

Β) Ίδια πόσον νομίζετε ότι κατά την χθεσινήν άπογραφήν θα εινε ο άριθμός των κατοίκων Αθηνών ο ποίος κατά την προηγουμένην άπογραφήν ήτο 128.000 και ο του Πειραιώς ο ποίος ήτο 56.000

Γ) Ποίαι εινε κατά σειράν αι έπτά πόλεις — συμπεριλαμβανομένων των δύο άνωτέρω — άποποιαι νύξησαν περισσότερον κατά πληθυσμόν κατά την τελευταίαν δεκαετίαν;

Δ) Συμπεραίνετε ότι επαρχίαι, δήμοι και πόλεις έλαβον ελάττωσιν πληθυσμού, και πόσον;

Ε) Εκτός του νομού Αττικής, ποίος νομός νομίζετε ότι νύξησεν περισσότερο κατά τον πληθυσμόν;

ΣΤ) Συμπεραίνετε ότι μία τάξις οία όποιος ή περισσότεραι, έμποροι, γεωργοί, βιομήχανοι, τεχνίται, ύπάλληλοι κλ. κλ. νύξησε και άλλη ότι ήλάττωσε, επίτουσ και ότι μία οιαδύποτε τάξις επαγγελματική ή περισσότεροι δικηγόροι, Ιατροί, καθηγηταί, διδάσκαλοι, μηχανικοί, δημοσιογράφοι κλ. κλ. ήλάττω-

σαν ή νύξησαν; Και ποίαι αυτά αι τάξεις;

Ζ) Ποίος συμπεραίνετε ότι θα εινε ο μέσος όρος της ζωής εν Ελλάδι, νύξησε κατά τι κατά την δεκαετίαν, έστω και άσθημένως, καθός έπίσης πόσοι οι εκατοντούταδες και οι πέραν των 90 έτων;

Και μία τελευταία άλλ' ούχι ολιγότερον ενδιαφέρουσα ερώτησις.

Η) Ποία πόλις ή κομπολις ειχεν την εύτυχίαν να έξωραϊσθ ή περισσότερον και προικισθ δι' ώφέλιμων έργων άπό του 1896 έτους της τελευταίας άπογραφής μέχρι σήμερα διάστημα και ποίος ή ποίος οι όρετικοί δήμαρχοι;

Καθός βλέπουσι οι άναγνώσται μας, αι ερωτήσεις μας διν εινε άπλαϊ παιδιαί, είδος παιγνιδίου κορθωνα ή γράμματα, άλλα στηρίζονται εις βάσιμα δεδομένα.

Η αύξησις του πληθυσμού εινε φαινόμενον ηγγάζον εκ της μάλλον ή ήττον ευημερίας ενός τόπου εκ συγκνετρώσεως λόγω συγκνετωνίας ή τυχαίας συμπτώσεως καθός λόγου χάριν ή εγκριστάσις προσφύγων εν Θεσσαλίαι. Η ελάττωσις δε όφείλεται εις την μείωσιν των πόρων ζωής ή εις μεταναστεύσεις.

Αι δ άν οχι ή άκριβεστάτη άπάντησις, ή όποια τυχαίως άλλως δύνανται ίσως να δοθη, μία κατά το μάλλον ή ήττον πλησιάζουσα δύνανται να δοθη παρά των παρακολουθησάντων την γεωργικήν, έμπορικην, μεταναστευτικήν κίνησιν της χώρας, είτε εκ του σύγγεγυς, εκ της άναγνώσεως των εφημερίδων ή ειδικών δημοσιευμάτων.

Τοιοντοτρόπως, ο διαγωνισμός της «Αλήθειας» ενφ παρέχει την ψυχαγωγίαν των λοιπών διαγωνισμών αποβαίνει εν ταύτφ και διδακτικόν, δίδων μικράν νύξιν εις την παρατήρησιν παρ' ήμιν, εις την μελέτην εξ άφορμής της στατιστικής των διαφόρων πλουτοπαραγωγικών και κοινωνικών φαινομένων εν τη χώρα μας.

Ευέλπιστοίμεν ως εκ τούτου, ότι προθύμως οι πολυπληθείς άναγνώσται της «Αλήθειας» ήτις όσημέραι πλείστορον κατανή το κατ' εξοχήν οικογενειακόν άνάγνωσμα της ελληνικής κοινωνίας, ότι θέλουσιν εγκρίμη όλίγον εις την μελέτην των ερωτημάτων και ότι ο διδακτικός ήμιν διαγωνισμός θέλει στεφθη υπό πλήρους επιτυχίας.

Η Σύνταξις

Σ. Α.— Εις την ερώτησιν ΣΤ' άρτεται πῶσα ελευθερία εις την διατύπωσιν της άπαντήσεως έχούσης σχέσιν με την εν γένει πνευματικήν και πλουτοπαραγωγικήν ανάπτυξιν της χώρας. Μόνον ύπενθυμίζομεν εις τους άναγνώστας μας ότι ή συντομία δεν εινε άσυμφίβαστος με την σαφήνειαν.

Οι θέλοντες να συμμετάσχωσι του διαγωνισμού μας, αποκόπτουσι το δημοσιευόμενον σχετικόν δελτίον και μάς το άποστέλλουσι προσαρτώντες εις αυτό την άπάντησιν των ή τας άπαντήσεις των επί ιδιαιτέρου φύλλου γραμμένην. Άπαντήσεις άνευ του δελτίου δεν θα λαμβάνωνται υπ' όψει.

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ «ΑΛΗΘΕΙΑΣ», ΠΟΣΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ 28 Οκτωβρίου—31 Δεκεμβρίου Όνομα Πόλις Κατοικία

Η συνέχεια περι «Κληνίσματος» εις το προδεχές

ΚΛΗΡΩΣΙΣ 1907 της 28 Οκτωβρ. (10 Νοεμβρίου). της 30 Δεκεμ. (12 Ιανουαρ. 1908) ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Έτους 1907. Έκαστον Γραμμάτιον παρέχει συμμετοχήν εις άκέραιον το κέρδος εκάστης κληρώσεως. ΚΕΡΑΗ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΚΛΗΡΩΣΕΩΝ Δραχ. 675,000 Δραχ. Έκαστον Γραμμάτιον ισχύον δια μίαν εκ των κληρώσεων τιμύται Δραχμής. ΚΕΡΑΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ Έν Μεγά Κέρδος... 100,000 Δρ. Έν Κέρδος... 25,000 Έν Κέρδος... 10,000 Τρία Κέρδη εκ 5,000... 15,000 Πέντε Κέρδη εκ 1,000... 5,000 411 Κέρδη εκ 100... 41,100 578 Κέρδη εκ 50... 28,900 Έν όλφ Κέρδη 225,000 Δρ. ΚΕΡΑΗ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΚΛΗΡΩΣΕΩΝ 3 Μεγάλα Κέρδη εκ 100,000 300,000 Δρ. 3 Κέρδη εκ 25,000 75,000 Δρ. 3 Κέρδη εκ 10,000 30,000 Δρ. 9 Κέρδη εκ 5,000 45,000 Δρ. 15 Κέρδη εκ 1,000 15,000 Δρ. 1233 Κέρδη εκ 100 123,300 Δρ. 1734 Κέρδη εκ 50 86,700 Δρ. Έν όλφ Κέρδη 675,000 Δρ. Άπευθυντέον εις το Υπουργείον των Οικονομικών (Γραφείον Λαχείου) εις Αθήνας. Εις τας ελληνικάς δημοσίας Άρχας, εις τας ελληνικάς τραπέζας και τα ύποκαταστήματα αυτών, εις τον Αθήνας Κεντρικόν Πρακτορέιον των Έφημερίδων και τα ύποπρακτορεία αυτού και εις τας ειδικάς αποθήκας των μονοπωλίων. Έν Αθήναις, 5τφ Ιουνίου 1907. Ο Διευθύνων Τμηματάρχης Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ Έν Αθήναις εκ του Τυπογραφείου ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ